

የክርስቲያን ትዝብቶቹ

ከመነን አለማየሁ

ሚያዝያ ፲፱፻፲፮
May 2006

ሙሉ የባቤትነት መብቱ የተጠበቀ ሆኖ በጽሁፍ በተሰጠ ፈቃድ ከልሆነ በስተቀር ይህን መጽሐፍ እንደገና ማሳተም መቅዳት ወይም መተርጎም አይቻልም።

የመጀመርያ ሕትመት 1998/2006

በብርሀንና ሰላም ማተሚያ ቤት ታተመ

ስለ ጸሐፊዋ

ወ/ሮ መነን አላማየሁ በአውሮፓውያን በ80ዎቹ መጨረሻ ከኢትዮጵያ ከመውጣታቸው በፊት አባል በሆኑበት 5 ኪሎ በሚገኘው የአዲስአበባ ወንጌላዊት ቤተክርስቲያን መካከሊየሱስ በተለያዩ መንፈሳዊ ዘርፎች ሲያገለግሉ ቆይተዋል ። በመጀመሪያ የወጡበት አገር ሱዳን ካርቱም ሲሆን በዚያም ቆይታቸው በነበሩበት ክርስቲያን ምእመናን መካከል ሰፋ ያለ አጋልግሎት ሰጥተዋል ። ከዚያም ወደ ስዊድን አገር በመሄድ በስቶኮልም ከተማ አሁን ካሉት ባለቤታቸው ከቄስ ዮናስ ታምሩ ጋር ተጋብተው ሁለት ሴቶች ልጆች ወልደዋል ። በአሁኑ ጊዜም በመንፈሳዊው ስራ ላይ ሳይቦዝኑ እዛ ባሉት ክርስቲያን ምእመናን መካከል በስነጽሁፍና በመዝሙር እንዲሁም በተለያዩ አገልግሎቶች የአግዚአብሔርን ቤት በማነጽ ላይ ናቸው ።

ወ/ሮ መነን በአሁኑ ጊዜ በስዊድን ስቶኮልም ውስጥ በሚገኝ የአንድ የነርሲንግ ሆም ምክትል አስተዳዳሪ በመሆን የሚሰሩ ሲሆን ጌታ በሰጣቸው ትርፍ ጊዜያቸው ደግሞ በመንፈሳዊው ስራ በመታደም መጽሐፍ መዝሙርና ስነጽሁፍ ነክ በሆኑ ስራዎች ጌታን እያገለገሉ ናቸው።

ስለመጽሀፉ አስተያየቶቻችሁን መጻፍ ለምትፈልጉ
Menen Alemayehu
Ekholmesvagen 127
127 47 Skarholmen
Sweden

Email: menenalemayehu@yahoo.se

ምስጋና

ከሁሉም አስቀድሜ ዘላለማዊና ባድቅ የሆነውን እግዚአብሔር
አምላኬ የዘላለም የዕድቁ ተካፋይ ስላደረገን ላመስግነው
እወዳለሁ። ከዚህ ቀጥሎ እግዚአብሔር ስለሰጠኝ ቤተሰብ ስለ ውድ
ባለቤቴ ቄስ ዮናስ ታምሩ እንዲሁም በጣም ስለምወዳቸው ልጆቼ
ቃልኪዳን ታምሩና ሊድያ ታምሩ አምላኬን እጅግ አመስግንዋለሁ።
ይህችን ትንሽ መፅሃፍ ለመጻፍ በምነሳበት ጊዜ በብዙ አቅጣጫ ከጎኔ
ሳይለዩኝ ውድ ጊዜያቸውን እየሰጠልኝ ሳይሰለቁ ድጋፍ ለሆኑኝ
ውድ ቤተሰቦቼ በድጋሚ ላመስግናቸው እወዳለሁ። እግዚአብሔር
ለእኔ የሰጠኝ ውድ ስጦታዎች ናቸውና ታላቅ ፍትሯንም እነሆ
በዚች አጋጣሚ እገልፅላቸዋለሁ!

እግዚአብሔር አምላኬን ላመስግንበት የምወደው ነገር ደግሞ
በፍትርና በትንሹት ስላሳደጉኝ በጣም ስለምወዳቸውና
ስለማከብራቸው ወላጆቼ አቶ አለማዬሁ በርሄና ወ/ሮ እቴጌን ንጉሴ
ነው። በህይወቴ መሰረት የሆነኝን የቤተሰብን ፍትር
የተማርኩባቸው ስለሆኑ ለእነሱ ያለኝን ፍትር መግለፅ ያትተኛል።
ለልጆቻቸው በመልካም ምሳሌነት ራሳቸውን አሳልፈው የሰጡ
እንደሆኑ እየመሰክርኩ በምክርና በፀሎት ሳይለዩኝ እዚህ ስላደረሱኝ
እግዚአብሔርን ስለወላጆቼ በጣም ላመስግነው እወዳለሁ።
በተጨማሪም የልጅነት ጊዜያችንን እየተላፋን በፍትርና በመከባበር
በውስጣችን ትልቅ ትዝታ ያለንን አሁቶቼ እዚብ ዓለማዬሁ!
ፋናኢል ራሄል! ሃና! ቤትኢል እንዲሁም በጣም የምላሳለት
ወንድሜ ሃዲስ ዓለማዬሁን ከነመላው ቤተሰባቸው በልቤ የከበረ
ስፍራ እንዳላቸው ገልጬ ማለፍ እወዳለሁ። በዚህ በስዊድን ሀገር
ያሉና በሁሉም ነገር በሃሳብና በምክር ላልተለዩኝ በማበረታታትም
ላልባዘኑት በጌታ አሁቶቼና ወንድሞቼ እግዚአብሔር አምላኬን
አመስግንዋለሁ።

ውድ ጊዜዎን በመስዋት ለዚህ ሥራ መቃናት እንደምሰራ ሆኖ
ለበረታቸው አሁቴ ራሄል አለማዬሁም ከልብ የሆነ ፍትሯንና
ምስጋናዬን ልገልጽላት እወዳለሁ። በመጨረሻም በጌታ አሁቴ
የሆነችው ወ/ሮ በላፕሻቸው ታደለን ባለመሰልቸት ጊዜዎን ሰውታ
ሌሊትና ቀን ሳትል ጽሁፎቼን በማረም እንዲሁም ምክርዎን
በመለገስ ስላሳዩኝ ትብብር ሁሉ ከልቤ የሆነ ምስጋናና አድናቆቴን
እገልፅላታለሁ። እንዲሁም በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ለዚህ
መጽሃፍ መሳካት አስተዋጽኦ ላደፈጉት ሁሉ እግዚአብሔር ይባርካችሁ
እላለሁ።

መነን አለማዬሁ

አሳቢ አለ

አንድ ቀን አባትና ልጅ ከቤታቸው ወጥተው በእግራቸው እየሄዱ ሳሉ ልጅየው አባትየውን እንዲህ ብሎ ጠየቀው።

ልጅ «አባዬ»

አባት «አቤት»

ልጅ «ለምንድ ነው አንዳንድ ጊዜ እኔ የምረልገውንና የምወዳቸውን ነገሮች ስጠይቅህ የምትከለክለኝ?» አለው ።

አባት በልጁ ጥያቄ ተገርሞ «እስኪ ለምሳሌ የክለክልኩህን ነገር ንገረኝ» አለው ።

ልጅ ጥያቄውን በጥያቄ በመመለስ። ልጅ ትንሽ አሰብ አደረገና

«ትናንትና ለምሳሌ የምታምረውን አበባ ለመቅጠፍ ፈልጌ ከለክልክኝ።

ይባስ ብለህ ደግሞ አንተው ራስህ ቀጥረህ ጣልክብኝ» አለው።

አባትየውም ትንሽ አሰብ አደረገና

«ልጅ ለመሆኑ በእግሩ ውስጥ ምን እንደነበረኝ አላየህም

ነበር?» ልጅ «ብአበባ ውስጥ ደግሞ ምን ሊኖር ይችላል? እኔ ላሽተው

ብቻ ነበር ፈልጌ የነበርኩት አንተ ግን ክፉ አባት ነህ አትወደኝም።»

አባትየው ልጁ ከፉ አባት ነህ ስላለው በጣም ቢያዝንም ለልጁ ጥንቃቄ

ብሎ አበባዋን የክለክለበት ምክንያት ነበረው ። ልጁ ደግሞ የረልገውን

ነገር ባለግግን አባቱ ከፉ ቢመስለውም አባትየው ግን ለምን ያንን

እንዳደረገ ሊያስረዳው ሞክረ ። አባት «አየህ ልጅ አበባዋን የክለክልኩህ

ምክንያት አንተ ያላየሃት የምትናደፍ እንሰላ አበባው ውስጥ ስለነበረኝ

ነበር እንጂ ስለማልወድህ አልነበረም አበባውን ለማሸተት ስትል

እንዳትነደፍ ለአንተ አሰቤ ነበር የክለክልኩህ።» አለው ልጁ አባትየው

ያለው ነገር ምንም ስላልተዋጠለት ያችን አበባ ባለመቅጠፉ ምክንያት

በአባቱ ላይ በጣም አዝናበት ነበር ።

ሌላ ቀን እንዲሁ አባት እና ልጅ ከቤታቸው ራቅ ብለው እየተጨዋወቱ ጫካ ጫካውን ሲሄዱ ልጁ ከሩቅ እንዲት ትንሽ የምታምር እባብ አይቶ

ኖር እንስቶ ሊጫወትባት ሲል አባትየው አሁንም ያየውና እባቡን

ከመገካቱ በፊት ልጁን ወደዚያ ገፍትር እባቡን በዱላ ቀጥቶ

ሲገድለው ልጁ ያየዋል። የአባቱ ሁኔታ ልጁን ከሌላው ቀን የበለጠ

በጣም ስላስቀጣው በንዴት ማልቀስ ጀመረ። «አንተ ክፉ አባት ነህ

ብጫወትበት ምናለበት በቀደም ያችን ቆንጆ አበባ ቀጥረህ ጣልክብኝ ዛሬ

ደግሞ ይህችን የምታምረውን ነገር ገደልክብኝ አንተ አትወደኝም ልጅህ

አይደለህም አትቅረብኝ አልፈልገህም» ብሎ ትቶት ሩጫውን ቀጠለ ።

አባትየውም ልጁን ለማስረዳት ማባበል ነበረበትና ወደሄደበት መከተል
 ደመረ :: «አንተ ለእኔ ከፋ አባት መሆንህን ዛሬም አየሁ እኔን
 አትወደኝም አትከተለኝ» ብሎት አሁንም ብቻውን መሄዱን ቀጠለ ::
 አባትየው ምንም እንኳን ልጁ አትወደኝም ከፋም ነህ ቢለውም ለልጁ
 ያለውን ፍትር ስለሚያውቅ የልጁ ሁኔታ ፍቅሩን አልቀነሰበትምና ቀስ
 እያለ ልጁን ከከፋ ነገር እየጠበቀው መከተሉን ቀጠለ:: አትከተለኝ
 ቢለውም የአባትነት ባህርይውን መቀየር አልቻለምና ልጁን በዚያ ጫካ
 ብቻውን መተው ስላልፈለገ ሳያየው ከጓላው መከተል ደመረ::

ልጁ አባቱን ሸሽቶ ወደት እንደሚሄድ እንኳን ሳያውቀው ዝም ብሎ
 መንገዱን ቀጠለ:: በመጨረሻ አንድ ወንዝ አጠገብ ይደርሳል:: ደከሞት
 ስለነበር ወንዙ ዳር ሆኖ በውሃው እየተንበራጨቀ እና ጭቃውን እያጠነቃቀ
 ሲጫወት አጠገቡ አንድ አዘ ሊውጠው ወደአሱ ቀስ ብሎ ሲመጣ
 አባትየው ያይና ሮጦ ከወንዙ ውስጥ ልጁን ብድግ አድርጎ ከአዘው አፍ
 ያድነዋል:: ልጁ ዞር ብሎ ሲመለከት በእጁ ያንጠለጠለው አባቱ ነበር::
 አሁንም ከጭቃ ጨዋታው ስላስተጓጎለው በአባትየው ላይ ተናጸ
 ሲጫወትበት በነበረው ትናንሽ ጠጠሮች አባትየውን ይመታው ደመረ ::

አባቱ ከምን እንዳዳነው ስላልገባው ከጨዋታው መቋረጡን ብቻ ነበር
 የቆጨው :: አባትየው ታዲያ ልጁን እንዲህ አለው «ልጄ ይህ አዘ ምን
 ሲያደርግህ ይቸል እንደነበር ብታውቅ ኖር በእኔ ላይ እንዲህ ባልተነሳህ
 ነበር» ታዲያ አሁንም ልጁ ምንም አልገባውምና ስለአባትየው ከፋት
 ብቻ እያወራ አባትየው ደግሞ ለልጁ ያለውን ፍትር እያስረዳ
 መንገዳቸውን ሁሉ በሃሳብ ሳይግባቡ ቢታቸው ደረሱ::

አባትየው ታዲያ ልጁን እንደሚወደው እንዲያውቅ ስለፈለገ
 የሚያስተምርበትን መንገድ ማሰብ ደመረ:: ልጁን እኔ ለእሱ ከፋ
 እንዳይደለሁ እና እንደምወደው ማሳወቅ አለብኝ አለ:: ታዲያ ቀኑን
 ሙሉ ደከሟቸው እና ርባቸው ስለነበር ምግብ ቀርጦላቸው መብላት
 ደመሩ:: የተለያዩ ምግብም እየበሉ ሳለ ልጁ በራብው አንድቱ ምን
 መሆኑን ሳያውቅ ከዚያ ምግብ ሁሉ አንድ ነገር ላይ አይኑ አረፈ::
 ያየውም ነገር የሚያቃጥል ቃሪያ ነበር:: ልብላ አትብላ ያቃጥልሃል
 አያቃጥለኝም እየተባባሉ ከአባቱ ጋር ትንሽ ከምገቱ በኋላ አባትየው
 ይብላው እና ይየው ብሎ ልጁን ተወው:: ልጁ ገና ቃሪያውን አፋ ላይ
 ሲያደርሰው ተቃጠለና እየራሽ «አባዬ ውሃ! አባዬ ውሃ!» ማለት ደመረ
 አባትየውም ይህንን አጋጣሚ በመጠቀም አይቶ እንዳላየ ሆነ::

ልጁ የአባትየው ዝምታ ቢገባውም ባለመታዘዙ ምክንያት ያመጣው
 ነገር እንኳን ቢሆን አባትየው እንደሚያጨክንበት ስላመነ አሁንም
 «አባዬ ውሃ! አባዬ ውሃ!» እያለ መራት ላይ መንከባለል ደመረ::
 አባትየው ልጁ ለትምህርት ይሆነዋል ብሎ ስላሰበ ራሱ ላመጣው ነገር
 ራሱ መፍትሄ እንዲፈልግ ዘንድ አሁንም ዝም አለው:: አባትየው
 ለትንሽ ጊዜ ዝም ያለው ቢመስልም አባት ነውና እስከመጨረሻ
 ሊጨክንበት ስላልቻለ አፋን የሚያበርድለት ውሃ አመጣለት::

ልጁ ታዲያ ትንሽ እንደተረጋጋም አባቱን እንዲህ አለው
 ልጄ «አባዬ»
 አባት «አቤት ልጄ»
 ልጄ «ምንው ታዲያ ቃሪያው እንደሚያቃጥለኝ እያወቅህ ለምን
 ስበላው ዝም አልከኝ? ለምንስ ለመቃጠል አላልፈህ ሰጠኸኝ? አንተ
 ታዲያ ከፋ አባት አትባልም» እያለ እንደገና አባቱን መውተስ ደመረ ::
 አባት ትንሽ አሰብ አደረገና ልጁን ወደ ውጭ ወጣ አድርጎ ለምን
 እንዲህ እንዳደረገ ለማስረዳት አሁንም ሞከረ:: «ልጄ አለው እኔ
 በብዙ መንገድ ፍቅሬት ለገልጻለሁ ብሞክር አንተ ሊገባህ አልቻለም እና
 ለትምህርት እንዲሆንህ ብዬ ይሄንን ዝም ብዬሃለሁ::» ከዚህ በፊት
 ከስንት ነገር እንደጠበቀው እያንዳንዱን ነገር እያነሳ ማስረዳት ደመረ::
 «ባለፈው ጊዜ አበባውን ከመቅጠፍ ባልከለክለሁ ኖር ይኸኔ ታመህ
 አልጋ ላይ ተኝተህ በተገኘህ ነበር:: ተው ስለህ ስላልሰማኸኝ ቀጥሎ
 ጣልኳት:: ታዲያ ይህን ማድረግ ከፋ ያለኝ ነበር?» ልጁ በአባትየው
 ንግግር ልቡ ትንሽ መነካት ደመረ:: እንደገና ደግሞ ብሎ አባትየው
 ማስረዳት ቀጠለ:: «ከአባብ ጋር ልትጫወት ስትል በእባቡ ውስጥ
 ሊገድልህ የነበረውን መርዝ መኖሩን ስለማውቅ ከመነደፍ እና ከመሞት
 አዳንኩህ:: አትንካው ስለህ ስላልሰማኸኝ መርዙን ከመርጨቱ በፊት
 ብዬ አይገህ እያየ ገደልኩት:: ታዲያ ይህን መድረግ ከፋ ያለኝል
 ዛሬ ደግሞ አዘ ሊውጥህ ሲል መንጭቁ ከአፋ ማዳኔ አንተን
 አለመውደዱ ይመስል ይሆን?» ይህን ሁሉ ያደረገው ፍቅሩን ለመግለፅ
 እንደሆነ አንድ በአንድ ተነተነለት::
 ልጁም በአባቱ አድራጎት ልቡ ተነክቶ ማልቀስ ደመረ:: «አባዬ ለካስ
 ስለምትወደኝ ነበር እንደሚጎዳኝ ካወቅሁት ነገር ሁሉ ስትጠብቀኝ
 የነበርከው በርግጥ አባቱ ትወደኛለህ ትጠነቀቅልኝማለህ አንተ ከፋ
 አይደለህም ደግ አባት ነህ» እያለ አባቱን ይቅርታ መጠየቅ ደመረ::
 «ግን አባዬ ዛሬ ባደረግከው ነገር ግን አንድ ያልገባኝ ነገር አለ:: ያንን
 ቃሪያ እንስቼ ስበላ እንደሚያቃጥለኝ እያወቅህ ለምን ከፊት
 አላነሳኸውም? ልክ ከሌሎቹም ነገሮች እንደጠበቅኸኝ ለምን እንደዚያ
 አላደረግሁም?» አባትየውም ጭልሶ «ልጄ ይህንን ያደረግሁበት ምክንያት
 አለኝ::

እኔ እንደሚገባህ እውቀት ተው ብዬህ ነበር። ራስህ ባመጣኸው ነገር ደግሞ ተጠያቂው ራስህ መሆንህን እንድታውቅህ ጭምር እና ለወደፊትም ለትምህርትህ እንዲሆን ብዬ ነበር ዝም ያልኩህ። ደግሞ በዚህ አስተምራ ባልመልሱህ ሁልጊዜም ክፉ አባት እና የማልወድህ አድርገህ እየቀጠርከኝ ትኖር ነበር።» አለው አባቱ በፍቅር ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የአባት ልጅ ግንኙነት በጣም እየጠበቀና ሀብረታቸው እየታደሰ መምጣት ጀመረ። ልጁም አባቱን ከበፊቱ በበለጠ እየታመነበት እና እየታዘዘው ሄደ ። እንድን ነገር ለማድረግ ከመወሰኑ በፊት አባቱን ሳያማክር አንድም እርምጃ አይራመድም ነበር ።

አባትዬውም ልጁን ብዙ ነገር ሊያለማምደው ስለሚፈልግ ብዙ ጊዜ ለብቻው ይዞት ወጣ ይል ነበር። ታዲያ ልጁ በፊት እንደሚያደርገው ከፊት ለፊቱ አንድ አንበሳ ሲመጣ አይና ውሻ መስሉት አባቱን ሳያማክር ሮጦ ሊነካው ፈለገ ። አባትዬው አይቶት ኖሮ «ተው ተመለስ» ሲለው ምክንያቱ ባይገባውም አንድ ነገር እንዳለ ስለገባው አባቱን ታዘዘና መለስ አለ። አባትዬው በዚያን ጊዜ ልጁን «ይህ ከፊት ለፊትህ የምታየው አንበሳ ምን እንደሆነ ታውቃለህ?» ብሎ ጠየቀው። ልጁም «ውሻ ነዋ» አለው። «ብል ምን እንደሆነ በኋላ እነግርሃለሁ ድንገት ከመጣብህ ግን ከአፋ ማምለጥ የምትችለው እዛ ትልቅ ዛፍ ላይ ስትወጣ ብቻ ነው አለበለዚያ ቆራርጦ ይጥልሃል» አለው ። ልጁ ታዲያ አባትዬው እንዳለው ልክ አንበሳው ወደ እሱ መርጥ ሲጀምር ሮጦ እዛፋ ላይ ወጣ።

ታዲያ ልጁ ያንን ዛፍ ለመውጣት ትንሽ አስቸግሮት ስለነበር አባቱን «ለምን ግን እዛፋ ላይ መውጣት ተቸግራ እያየኸኝ ዝም አልከኝ?» አባትዬውም ልጁ አሁን እኮ ከልጅነት አልፈህ ጎልማሳ እየሆንክ ስለሆነ ሁሌ እኔ እንዳደርግልህ አትጠብቅ እኔ መንገዱን እመራሃለሁ እንተም ድርሻህን ትወጣለህ የማትችለው ነገር ሲሆን ደግሞ እኔ እረዳሃለሁ። ለዚህ ብዬ ነበር ዝም ያልኩህ።» እንዲህ እያለ ልጁ ከአባቱ ብዙ ነገርን መማር ቀጠለ።

እስቲ ወገኖቼ በዚሁ ሃሳብ ውስጥ ሆነን ወደ ራሳችን መለስ እንበል። እግዚአብሔር ለምላካችን ለእኛስ መልካም አባት ነው ? ወይስ ... ? የሰው ልጆች በተፈጥሮአችን የተመኘነውን ሁሉ ለመጨበጥ የምንሮጥ እንዲሁም ያየነው ነገር ሁሉ የሚያምረን እና የማረንም ሁሉ መልካም የሚመስለን ጊዜ አለ።

ታዲያ ያ ጓጉትና ተመኝተነው የነበረው ነገር እጃችን ሲገባ እንደጠበቅነው ሆኖ ስለማናገኘው ልናየው እስከምንጠላው ድረስ እንገኛለን። እንዳንዴም ደግሞ ከጥቅሙ ጉዳቱ አመዝና ስናዝንበት ይታያል። ብዙ ጊዜ ታዲያ ራሳችን ባመጣነው ነገር በእግዚአብሔር ላይ ስናማርር እንገኛለን። እግዚአብሔርንም ለእኛ ክፉ አባት እና የማይወደን አድርገን እንገምተዋለን። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ግን በግምት ብቻ ሊታወቅ ወይም ሊደረስበት የሚችል አይደለም።

ብዙ ጊዜ ከእግዚአብሔር አባታችን ጋር ያለን ሀብረት ይህን ስጠኝ ወይም ይህንን አድርገልኝ በምንላቸው ነገሮች ዙሪያ ብቻ ያተኮረ ይሆንብናል። እኛም እንደ ልጆች ከእኛ የሚጠበቅብንን ድርሻ እንረሳለን መታዘዝ በአባትና በልጅ መካከል ያለውን ሀብረት ከሚያጣፍጠውና መልካም ከሚያደርገው ባህሪ ውስጥ እንዱ ሲሆን ይህ ድርሻ ደግሞ ከእኛ ከልጆች የሚጠበቅብንም መሆኑን መዘንጋት የለብንም። እግዚአብሔርን አንድ ነገር ስንጠይቀው እንዳሰብነው እና እንደጠበቅነው አድርጎ ካልሰጠን ወይም ካልፈቀደልን ለምን እንደከለከለን ሳንጠይቀው በእግዚአብሔር ላይ እናኮርፋለን።

እግዚአብሔር ግን ለመከልከላችን ምክንያት አለው። ምናልባት እኛ ያላየነው የምንጎዳበት መሆኑን ስለሚያውቅ ሰጥቶን ከመጎዳታችን በፊት ላይሰጠን ዝም ይላል ። እኛ ግን የልጅነት ድርሻችንን አልፈን ራሳችን ለመውሰድ ስንሞክር አሁንም ልንጎዳበት ስለማይፈልግ ያንን ሁኔታ ከፈታችን ገለል ያደርገዋል። ታዲያ ይህን ጊዜ እግዚአብሔር ለእኛ ክፉ እና ጨካኝ አድርገን እንቆጥረዋለን። በተደጋጋሚ እንደዚህ እያደረግን ስናስቸግረው ግን እግዚአብሔር ለፈቃዳችን አሳልፎ ይተወናል ማለት ነው። በዚህ ምክንያት እኛ በእግዚአብሔር ላይ ያለን አመለካከት ሊቀየርብን ይችላል። ነገር ግን የእኛ የተሳሳተ አመለካከት እግዚአብሔር በእኛ ላይ የተቀያየረብን አድርገን እንድንናስብ ይመራናል።

እግዚአብሔር ግን በማይለወጠው ፍቅሩና ምህረቱ ሁሌ ከእኛ ጋር ነው። ባለመታዘዛችን ምክንያት ለፈቃዳችን አሳልፎ ሲሰጠን ራሳችን ባመጣነው ነገር ውስጥ ተምረን እንድናልፍበት ስለሚፈልግ ዝም ይለናል ባለመታዘዛችንም የምንከፍለውን ዋጋ ያስከፍለናል።

በዚያ ዝምታ ውስጥ ግን አሁንም እግዚአብሔር ተምረን ወደ ምህረቱ እና ፍቅሩ እንድንመለስ በአባትነት ባህሪው እጁን ዘርግቶ ይጠብቀናል። የተዘረጋውን እጅ ተመልክቶ ወደዚያ የአባትነት እቅፍ ለሚመጣ ከአባቱ ጋር ሀብረቱን ያድሳል ። ነገር ግን በራሱ ፈቃድና ሃሳብ ለመመራት ለመረጠው ደግሞ የአባትነት ፍቅር እንደገደለበት ይኖራል።

አንድ መዘንጋት የሌለበት ነገር አለ ይኸውም የእግዚአብሔር የአባታችን እጃች ሁሉ ግዜ ተዘርግተው መሆናቸውን ነው። በሉቃስ 15 እንዳለው የአባትና ልጅ ታሪክ ማለት ነው።

ልጁ የሚደርሰኝን ሁሉ ስጦታና ልሂድ ብሎ አባቱን ባስቸገረው ጊዜ አባትዬው ልጁ የሚደርሰውን ሁሉ አካፍሎ ሰጠው። ልጁ ታዲያ የሌሉ ሃሳብ እና ምኞት እንደመራው የፈለገውን እያደረገና ከአባቱ ፈቃድ ወጥቶ እንደፈለገ ገንዘቡን ሁሉ እያባከነ ጨረሰ። በመጨረሻም የእሪያ ጠባቂ ሆኖ ተተጥሮ የእነሱን ምግብ ለመብላት እስከሚመኝ ድረስ ቢሆንም ያንን ግን እስኪያጣ ድረስ ረሃብ ጠናበት። ታዲያ ያን ጊዜ በአባቱ ቤት በነበረበት ጊዜ የነበረውን ፍቅር እና እንክብካቤ እና አባቱም ለእርሱ መልካም አባት እንደነበር አስታወሰ። ምንም እንኳን ከአባቱ ፈቃድ ወጥቶ ለዚህ እንደተዳረገ ቢገባውም ወደ ቀድሞ ቤቱ መመለስ አለብኝ ብሎ ወሰነ። አባቱን ባለመታዘዙ ባላገኘውም ይቅርታውን ማግኘት አለብኝ ብሎ ወደ አባቱ ቤት ተመለሰ።

ታዲያ ያ የልጁን መመለስ ሲጠባበቅ የነበረ አባት ልጁን ከሩቅ ሲያይ በደስታ ልቡ ተምላ የልጁንም በደል ሳይቆጥር በተዘረጉት እጆቹ ልጁን ከነቆሻሸው አቀፈው። በሉቃስ 15-24 «ልጁ ሞቶ ነበር ህያው ሆኗል ጠፍቶም ነበር ተገኝቶአል በሉ ፍሪሳ እረዳ ደስም ይበሰገብ» ብሎ በልጁ መመለስ እንደተደሰተ እናያለን። ታዲያ ልጁ ባሳለፈው ነገር የተማረ አይመስላችሁም? ከአባቱ ጋር ያለው ግንኙነት በተሻለ መንገድ የሚቀጥል አይመስላችሁም?

አንዳንድ እግዚአብሔር ለምን ለፈቃዳችን አሳልፎ ይሰጠናል ልንል እንችል ይሆናል። ግን ከመጀመሪያው እግዚአብሔር ሰው አርጎ ሲፈጥረን ከሌሎች እንስሳት የተለየን መሆናችን ፈቃድን በውስጣችን ስለሰቀመጠ ነው። እሱን አባታችንና አምላካችን ብለን ስንቀበላውም አምላክ ስንከተለው እግዚአብሔር አስገድዶን ሳይሆን ወደን እና ፈቅደን ነው። ስለዚህ ለሚለን ነገር ሁሉ ልንታዘዘውም ላንታዘዘውም የራሳችን ፈቃድ ነው። ግን ፈቃዳችንን ለፈቃዱ ካስገዛን እና የማይረባን ነገር ከፈቃዱን ሲኖር ጉዳቱ ባይታየንም ለእኛ በጎ እንደሚያስብ ስለምናምን ይህ አይረባችሁም ሲለን ፈቃዳችንን ለፈቃዱ አሳልፈን ከሰጠን ከከተው ነገር እንጠበቃለን።

ካልሆነ ግን ልክ ያ ከቶ ነገር በፈቃዱን ሲመጣ ይህ ከቶ ነው ሲለን ጉዳቱ ቢታየንም ከፈቃዱ አልፈን ያንን የሚጎዳንን ነገር ካደረግን ተጠያቂው እግዚአብሔር ሳይሆን እኛው እራሳችን መሆናችንን መዘንጋት

የለብንም። ለዚህ ነው ብዙ ጊዜ እራሳችንን ባመጣነው መዘዝ እግዚአብሔር እንዳመጣብን አድርገን የምንቆጥረው። ሰው ከእግዚአብሔር ከአባቱ ጋራ ጥሩ ሀብረት የሚኖረው አባቱ የሚለውን እየሰማና እየታዘዘ ሲኖር ነው። እኛም እንደ ልጅ የልጅነት ሚናችንን ከተጫወትን እግዚአብሔር ልጆቹ ሊለን እንደላፈረ ሁሉ እኛም አባታችን ልንለው አናፍርም።

አንድ ጊዜ አንድ ምስክርነት ሰማሁ። አንድ ሰው ከነበረበት አገር ወደሌላ አገር ለአገልግሎት ሲሄድ ወደ አይሮፕላን ማረፊያ በመዘና ጉዞ ላይ እያለ መንገዱ በአደጋ ምክንያት ተዘግቶ ኖሮ አይሮፕላን ጣቢያ ዘግይቶ በመድረሱ አይሮፕላንም አምልጣው ከጉዞው ይቀራል። በሚሄድበት ቦታ እሱ ይመጣል ተብሎ ኮንፍራዝ ተዘጋጅቶ በሰፊው እንደሚጠብቁት ሲያስብ በጣም ተባሳጩ። ለምን እንዲህ ሆነብኝም ብሎ ከአምላኩ ጋር መግት ገጠመ። «ይህን ሁሉ ተዘጋጅቼ እኔ ከአገተ ጋር ነኝ አትፍራ ብለኸኝ እንዲህ ጉድ ትሰራኝ» እያለ ሰው እንደ አብድ እስኪያዩው ድረስ ብቻውን ያወራ ጀመር። ታዲያ ሌላ ምንም አማራጭ ስላልተገኘ በማግስቱ በሌላ አይሮፕላን መጓዝ እንደሚችል ይነገረዋል። ባለበው ጊዜ መድረስ ባለመቻሉ በባሳጭም ትኩቱን ለማግስቱ ጉዞው አስተካክለና ወደ ማረፊያ ክፍሉ በመሄድ ትንሽ ተገፈሰ አለ። ጋደም ብሎ ዜና ለመስማት ቴሌቪዥኑን ከፈተ ሲያደርግ እንዲት አይሮፕላን ከተራራ ጋር ተጋጭታ ብዙ ሰዎች እንደሞቱ ያያል ታዲያ አይሮፕላንም እሱ ሲሄድባት የነበረችው አልመሰለውምና ዜናውን አጣርቶ ሲሰማ ግን እሱ ሲሄድባት የነበረችው አይሮፕላን መሆንዋን ሲያውቅ በጣም ተናወጠ። መሬት ላይ ተገነባሉም ማልቀስ ጀመረ።

ለቅሶው ባንድ በኩል ከአደጋው በመትረፉ የደስታ ሲሆን በሌላው በኩል ደግሞ አባቱ ለእሱ ያሳየውን ጥበቃና ፍቅር ባለማስተዋል የተናገራቸው የስንፍና ቃላት ቆጭተውትም ጭምር ነው። ይህ ሰው አባቱ ከዚህ አደጋ ሲሰውረው ፈልጎ እንዳስቀረው ባለመገንዘብ አባቱን ጨካኝ አድርጎ ሳይቆጥረው አልቀረም።

ወገኖቼ! እግዚአብሔር እኛ የፈለገነውን የተመኘነውን እንዲሁም ያቀድነውን በመሉ እንደፈለገነው እና እንዳሰብነው መልካም አለመሆኑን እያወቀ ቢሰጠን ምን እንሆን ነበር። እሱ ግን እንዲህ አይነት አባት አይደለም። ትን. ኤር 29:11 «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ ፍጥሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ እንጂ የከፋ ነገር አይደለም» ይላልና።

ስለዚህ በህይወታችን ያልተሳኩ ለመሰሉን ነገሮቻችን ሁሉ እኛ የማናውቀው እግዚአብሔር ብቻ የሚያውቀው እኛን የሚነጻ ነገር መሆኑን እግዚአብሔር አስቀድሞ ስለሚያውቅ ይሆናል ነገሮች እንዳሰብነው ያልተሳኩት ብለን በበጎ ልብ ለመቀበል ልባችንን ማዘጋጀት አለብን። ነገሮች ካለፉ በኋላ ምናልባት በጎነቱን ልናይ እንችል ይሆናል ባይሆንም እንኳን በዚያ እግዚአብሔር በጎ አሳብ እንዳለው አንዝንጋ።

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር አባታችንን አንድ ነገር ጠይቀነው ዝም ሲለን ወይም ደግሞ እንደጠበቅነው ሳይመልስልን ሲቀር ለምን እንደሆነ አምላካችንን ጠይቀን ለመረዳት ባለመፈለግ ምክንያት እግዚአብሔርን እንደ ክፉ አባት ስንቆጥረው አድሜያችንን እንጨርሳለን ።

ሌላው ደግሞ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር እና መልካም አባት መሆኑን የምንመዝነው ባገኘነውና ባጣነው ነገር መሆን የለበትም። ነገሮች እንዳሰብነው ሲሳኩልን የለመንነው ሲሞላልን እግዚአብሔር ለእኛ መልካም እና ፍቅር የተሞላው አምላክ ነው እንላለን ። ነገር ግን ያሰብነው ሳይሆንልን የጠየቅነው ደግሞ ሳይመልስልን ሲቀር እግዚአብሔር ክፉና የማይራራ አምላክ አድርገን እንደመድመዋለን። የእግዚአብሔር ፍቅር መመዘኛው ግን ይህ ነው የምንል ከሆነ እኛ ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር መመርመር ያለበት ይመስለኛል። የእግዚአብሔር ፍቅር እንደለው ፍቅር በማግኘት እና በማጣት ውስጥ የሚወሰን አይደለም።

እግዚአብሔር እንደያ ልጁን አስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድዋልና ዮሃ 3:16። ስለማይለወጠው ስማዊው እና አባታዊ ፍቅሩ እግዚአብሔር አምላካችን የተባረከ ይሁን።

አንደበት

ከእካል መሃል ትንሽዋ ብልት
በግልፅ ማትታይ ድብቅዋ አንደበት
ክፉና ደጉን የምታፈልቅም
የምትገነባ የምታፈርስም
ከውስጥ ገንፍሉ ክፉው ሲወጣ
ሳያፈራርስ ፍፁም አይመጣ
ነገር ጫር አርጋ ዘወር ማለት
ስራዋ ክፉ ሰደድ አሳት

ድምፅዋን አጥፍታ ሃሜት ስትሰራ
ከቶ አትታይም ስራዋ መራራ
እንደዛ እንደዚህ ብላ በማለት
ካባዋንም ለብላ መርዟን በመርጫት
አጥር አበጅታ ወዳጅ ሊያየች
የስንቶቹን ገጹህ ልብ አቆስለች

መልኳን ቀያይራ ልክ እንደ አስበት
አንዳንዴ ቁጣ አንዳንዴ ገዴት
እየተገለጠች ስንቱን አባላች
የስንቶቹን ቤት አፈረሰች
ፍፁም ሳይገታት ርቀት ሁኔታ
በመገናኛው መስመር ተገኝታ
ለስልጣን ሀዝቡን ታባላለች
ነገስታትንም ታጫርሳለች
ደም ለማፋሰስ ትበረታለች
ነፍስ ለማጥፋት ትጣደፋለች

ብቻዋን ታዲያ መች ይሆንላት
ከልብ ጋርም በጣም ወዳጅ ናት
በልብ የሞላው በእፍ ይገለጣል
ጣፋጭ መራራው ከሷ ይወጣል

እግዚአብሔር አያይ ሰውም አይሰማን
ብለን በድፍረት ስንቱ በደልን
ኸረ እንመለስ ወደ አምላካችን

ቃሉን እንጋብዘው ወደልባችን
ልንም እንዲሆን ለእንደበታችን
እንዲለወጥም ክፉ አላባችን
ለእሱ ይቀደስ እንደበታችን

ፍጥረት ያከብርሃል

የእጆችህ ሥራ በየብስ በባህሩ
በላይ በሰማይ ላይ እእዋፋት ሲበሩ
በጥልቅም በውሃው ፍጥረታት ሲዋኙ
ውበትን ተላብሰው ወዲያ ወዲህ ሲሉ
አቤት ማማራቸው ልብ ይማርካሉ
ለሚያስተውላቸው አንተን ያሳያሉ
ጨረቃና ፀሃይ ደግሞ ክዋክብቱ
ከላይ ሆነው ለእኛ ብርሃን እየሰጡ
እየተፈራረቁ ሲገቡ ሲወጡ
ስራህን ገለጡ ክብርን እየሰጡ

እኛም በአምላልህ ደግሞ የተፈጠርን
ግሩም ድንቅ እድርገህ በእጅህ የሰራሽን
በእኛም ልትታይ ነው ልትከብርብን
በፍጥረት ሁሉ ላይ ስልጣን ሰጠሽን
አቤት ፍጥረት ሁሉ ተደነቀብህ
የፍጥረታት ሁሉ ፈጣሪ እለህ
ትልቅ ትንሹ በምድር ሚታየው
ጥቃቅኑ ሳይቀር ባንተ ሚታወቀው
ተሰማርተው ሁሉ በየወገናቸው
ላንተ ስራ ሁሉም ምስክሮች ናቸው

ፍጥረት ይናገራል እንደፈጠርከው
እየገላለጠ ክብርህን በስራው
በክብር በግርማ በውበትህ ደምቀህ
ሁሉን ትገዛለህ በዙፋንህ ሆነህ
በሰማይ በምድር እኩያ የሌለህ
የሁሉ ጌታ ነህ ፍጥረት ሚስግድልህ

ጊዜ ምንድነው ብለን ብንጠይቅ ጊዜ በመምሸትና በመንጋት ውስጥ የሚከናወን የማያቋርጥ ሂደት ነው ብለን ልንል እንችላለን። ጊዜን የፈጠረው እግዚአብሔር አምላካችን ሲሆን ብአምሳሉ የፈጠረውንም ሰው በዚህ የጊዜ እቅድ ውስጥ አካቶት ይገኛል። ታዲያ ሰውን ጊዜ እንደፈለገው ወዲያ ወዲህ እያደረገ እንዲቆጣጠረው ሳይሆን ሰው ጊዜን በአግባቡ ተጠቅሞ የእግዚአብሔርን ሃሳብ እየፈፀመ በውስጡ እንዲያልፍበት ነው። ግን የሰው ልጅ በተሰጠው የእድሜ ገደብ ውስጥ ጊዜን በአግባቡ ተጠቅሞበት እያለፈ ይሆን ወይ?

አንደ ሰው በጊዜያት የማይወሰነው አምላካችን አለምን ከፈጠረ ጀምሮ ጊዜ ሲቆጠር አሁን እኛ አስካለንበት ዘመን ድረስ ደርሰናል። እስከ ምድር መኖር መጨረሻ ድረስም ይቀጥላል። በጊዜ ውስጥ ዘመናት አመታት ወራት ሳምንታት ቀናትና ሰአታት እንዲሁም ሰከንድ ይጠቃሳሉ። እኛ የሰው ልጆች በተለያዩ ጊዜ ወደዚች አለም ከመጣንበት ጀምሮ በጊዜ ውስጥ የሚከናወነውን ሂደት እየጠበቅን ማለፍ የተፈጥሮ ግዴታችን መሆኑን እንዘነጋው ይሆን? በዚህ በተሰጠን ጊዜ ውስጥ ምን እያደረግሁና እያለፍኩ ነኝ ብለን ራሳችንን መጠየቁ ጊዜን በአግባቡ እየተጠቀምንበት እንድናልፍ ይረዳናል።

የሳለፍናቸውን አመታትና ወራት ወዘተ መለስ ብለን ስናስብ ያለማነውን እና ያጠፋነውን ሳናስብ የምንቀር አይመስለንም። ሰርተን ባለፍነው መልካም ነገር ላይ ስንደሰት መልካም ባልሆነው ነገር ላይ ደግሞ ተምረን እንዳለፍንበት አስባለሁ ። ያም ቢሆን ይህ በነገር ሁሉ ውስጥ የረዳንን አምላካችንን ሳናመሰግነው የምንቀር አይመስለንም። እስኪ በጊዜ ሂደት ውስጥ እያለፉ ያሉ የሁለት አስተማሪ ባልና ሚስትን ጭውውት እንከታተል። እነኚህ ሁለት ባልና ሚስት በወጣትነት እድሜያቸው ትዳር መስርተው ልጆች ወልደው አብረው እየኖሩ ናቸው። ታዲያ እነኚህ ባልና ሚስቶች በልጆቻቸው እድገት እየተገረሙ ልጆቻቸውም በጊዜው ሂደት ውስጥ ገብተው አባባ እማማ እያሉ ሲያስደንቁቸው ያሳለፉትን አመታት ሲቆጥሩ አንድ ሁለት አስር እና ከዚያም በላይ ሆኗቸዋል።

ታዲያ በልጆቻቸው ማደግ ሲደነቁ እነርሱም አብረዋቸው ከጊዜው ጋር እያዘገሙ እንዳሉ ዘንግተው ኖሮ አንድ ቀን ባልየው ድንገት እቤታቸው ካለው ትልቅ መስተዋት ጋር ፊት ለፊት ግጥምጥም አለ። ጠጋ ብሉ ሲያይም ፀጉሩ ላይ ዱቄት የተነሰነሰበት ይመስል ነጭ ሆኗል እና ፀጉሩን በእጁ ጠረግ ጠረግ ማድረግ ጀመረ አልለቅ ሲለው ደግሞ

መስታወቱን ሊጠርግ ሊሞካከር ችግሩ ከመስታወቱን ሳይሆን ከራሱ እንደሆነ ገባው ::

እንዴ እንዴ ከረ ይህ ምን ይቃዠል! ደግሞ መስተዋት ይዋሻል እያለ ወዲያ ወዲህ መንቆራጠጥ ጀመረ። ለካስ በልጆቹ ማደግ ሊደነቅ እሱም አብሯቸው እያዘገመ መሆኑን ዘንግቶት ኖሮ እነኞ ነጫጭ ጸጉሮች ሲወሩት አላያቸውም ነበር። «እንዴ!» አለ ደንግጦ «ይህማ ሽበት ነው» አለ። «አናንተዬ ምን ልታደርጉ ወጣችሁብኝ? ደግሞ ሳታማክሩኝ? ለመሆኑስ ማን ውጡበት አላችሁ?» ወደ መስታወቱ ተጠግቶ የቆጠራ ዘመቻ ጀመረ። «አንድ ሁለት አምስት አስር» እያለ ቁጥራቸው ሲበዛበት ከረ ቁጥርም የላቸው መላት ናቸው ጉድ! ጉድ! እያለ ከመስታወቱ ጋር መጣላት ጀመረ። «ሚስት ከጓዳ ሰምታ ኖሮ «የምን መላት መጣብን ምንድነው? ልጆቹ ምን ሆኑ?» እያለች ብቅ አለች። «ምን አንቺ ልጆች ልጆች ብቻ ትያለሽ :: እኔን ማየት ትተሽ ይኸው ጉድ ሆንኩኝ አይደል» እያለ ሽቡቱን ያሳያት ጀመር ::

ሚስት ቆጣ ብላ «ቆይ ረጋ በል ዛሬ ነው እንዴ ያየሃቸው? ደግሞስ ቢወጣብህስ አነሱ በጊዜ ሂደት ውስጥ በታማኝነት ስራቸውን እየገለጡ እያለፉ ነው ያሉት» አለችው። «ደግሞ ባንተ ብቻ አልተጀመረ የእኔንስ አዠገርጉሮኝ አታየውምን? ታዲያ ምንድን ነው? ይህ ከእድሜ ጋር የሚዘሰት የአግዚአብሔር ስጦታ ነው። «ስጦታ አልሺው?» «ታዲያ መርገም ነው ልትል ነው? ወልደን ከብደን የሚጠብቀን ታዲያ ምን ሊሆን ኖሯል? :: በሌላ መንገድ የጊዜን ሂደት እየተቃወምን ነው ማለት ነው።» ደግሞ የገረመኝ አለ ባልየው «አንዳችንን እንኳ እንዳይተው ሁለታችንንም ጉድ ይስራን አለ። መቀበል ያቃተው ይመስላል። «ቆይማ አንዳችንን ስትል ማንን ቢተው ልትል ነበር?» መልስ ሳይሰጥ ዝም ሲል «አምን ዝምታህ ገብቶኛል እሱ እኮ ታዲያ አያዳላም ደግሞ ታማኝነቱን ሊያሳየን ይሆናል በራሳችን ላይ የወጣው» አለች በመናደድ።

«አንችዬ እስቲ ረጋ በይ ሌላ ነገር ውስጥ አትግቢ ይልቅ እነኝህን ሽቡቶች ምን እናድርጋቸው አላት?» ትንሽ አለብ አደረገችና «ወይ ጉድ እንግዲህ አንድ ያለው አማራጭ ሁለታችንም ተባብረን አንተ የኔን እኔ ደግሞ የአንተን ተራ በተራ መነቃቀል ነዋ አለችው።» «ንን አደራህን ንዴትህን ታዲያ በእኔ ላይ እንዳትወጣብኝ ራሴን እንዳያመኝ አርገህ ንቀልልኝ» አለችው። «ታዲያ አንቺም ያችን የቀረችዋን ጥቁር ፀጉር አብረሽ ነቅለሽ ባዶዬን እንዳታስቀረኝ ተጠንቅቀሽ ንቀይ።» በመባባል ተስማምተው ባል የሚስትን ሚስት የባልን ተራ በተራ ነቃቅለው ለትንሽ ሳምንታት ተንፈስ አሉ። ሽቡቶቹ እንደሆነ ማን ሊገታቸው

ለንበትበት ብለው አዘነጋግተው እንደ ጤፍ ችግኝ በጥቃቅኑ ብቅ ብቅ ማለት ጀመሩ።

አንድ ቀን ጠዋት ታዲያ ባልየው እንደልማዱ ከመኝታው ተነስቶ ተጣጥቦ በመስታወት ራሱን ሲያይ ፀጉሩ ለወጥ ብሉበታል። ባለቤቱን «ምነው አንችዬ በዱቂት ፀጉራን ነካካሽ ወይስ የቀኑ ስራሽ ትዝ ብሉሽ ለሌዳ መስዬሽ ስትሞነጫጭራብኝ አደርሽ ብሉ ቀላለደባት» «ከረ እባክሽ አንድ በያቸው ሌላ መፍትሄ ፈልጊ ሲላት «እኔን ለመሆኑ መፍትሄ ፈላጊ ያረገኝ ማን ነው? የራሴን ተቀብዬ በሰላም አሁን ስኖር ባንተ ምክንያት ሰላም ልጣ?»

«እንግዲህ ሌላ መፍትሄ ነው ሲሉ የሰማሁት ነገር ቢኖር ጥቁር ቡና በጥብጦ መቀባት ነው አሉ» አለችው። «ቡና ይህ የምንጠጣው ጥቁር ቡና? ታዲያ እሱ መፍትሄ ከሆነ ቆላ ቆላ አድርጊና እንቀባባዋ» አለ ባልዬው። «እይ አንተ የራሱ የጸጉር ጥቁር! ቡና ቀለም የሚባል አለው አሉ።»

አሁንም እንደተስማሙት ቀለሙን በጥብጠው ሽቡቶቹን ሽፈን ሽፈን አደረጓቸው። እነሱ መች እንደተሸፋፈኑ ይቀሩና አሁንም አዘነጋግተው ብቅ ብቅ ማለት ጀመሩ። ከረ ከእነሱ ጋር ትግል ማን ይችላልና! ከንቱ ድካም! የማይዘለቅ ልፋት! በጊዜ ሂደት ውስጥ መገለጥ ያለበት እውነት! ያም ሆነ ይህ በጊዜያት ውስጥ መገለጥ ያለበት ነገር በጊዜው መገለጥ አለበት።

ለመሆኑ በእኛ ውስጥስ በጊዜው መገለጥ ያለበት ነገር እንደሚገባው እየተገለጠ ይሆን ያለው? በእነኝህ ሽቡቶች እኔ ብዙ ነገር ተማርኩ። በጊዜ ሂደት ውስጥ በእኛ መገለጥ ያለበት አንዳንድ ክስተቶች ያላቸውን ድርሻ እያከናወኑ እያለፉ እንዳሉ ዘንግተን ስራቸውን እንዳይሰሩ እየታገልናቸው ይሆን? እግዚአብሔር በሰጠን እድሜ በእኛ ውስጥ የእሱን ሃሳብ ሲገልጥ ሲፈልግ ስንቱ ይሆን ሃሳቡን የተለያየ ምክንያት እየሰጠን ያካላሽንበትና የተከላከልነው? እሱ ምህረቱ እና ትእዛዝቱ የማያልቅበት አምላክ ብዙ እየታገለን ገንዘቡ አድርጎ ሊጠቀምብን ስንቱስ አስቸግርነው? እድሜ እኮ ከእግዚአብሔር ብቻ የሚሰጥ ፀጋና በረከት ነው። ታዲያ ለምን እንደ መርገም አድርገን እየቆጠርነው እንቆራርጠዋለን እንደባብቀዋለን? በእድሜ ውስጥ ያለውን በረከት ሳናጣጥመው እያመለጠን እንደሆነ እናስበው ይሆን?

ዘመን ሲያልፍ እድሜ ሲያዟም ጌታ ሊመጣ ወይም እኛ ወደእሱ ልንሰበሰብ እየተቃረብን እንደሆንም እንዳንዘነጋው እንጠንቀቅ! እድሜ

ስጦታ መሆኑን ካመንን በተሰጠኝ የእድሜ ገደብ ውስጥ ምን አድርጎ እያለፍኩ ነው የሚለውን ጥያቄ ማንሳቱም በጣም ጠቃሚ ነው። ያለፈውን እንደ ማንመልሰው ብናውቅም ለቀሪው እድሜያችን ግን ተጠቅመንበት ቢያልፍ ይበጃል። እያሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔርና በሰውም ፊት በጥበብና በሞገስ ያድግ እንደነበር ሉቃ 2:52 እኛም በእድሜ በገፋን መጠን የእግዚአብሔር ፀጋም በእኛ እየታየና በነገር ሁሉ ማደጋችን እየተገለጠ በዚች በቀረችን አጭር እድሜ እምላካችንን እያስከበርነውና የሚጠበቅብንን ነገር እያደረግን እንድናልፍ እግዚአብሔር ይርዳን። ጊዜን ጊዜ እየተካው ከሽቦትም አልፈን ምርኩዝም መጨበጣችን አይቀርልን ይሆናል። እስከ ሽቦት እስከ ሽምግልና አሽከማችኋለሁ ኢሳ 46:4 ያለንን ጌታ ምርኩዛችንን ተመርኩዝን በፊታችን ያለውን ሩጫ በትጋት እንድንርጥ እግዚአብሔር አሁንም ፀጋውን ያብዛልን አሜን። ለመሆኑ ልክ እነደነኛ ባልና ሚስት በተለያዩ ምክንያት ያንን ሽቦት ሊከላከሉት እንደነበር እኛስ የእግዚአብሔርን ሃሳብ በእኛ እንዳይገለጥ የምንከላከለው በምን በምን መንገድ ይሆን ብለን ብናስብ።

እግዚአብሔርን አለማወቅ

ሰው ከፈጠረው አምላኩ ጋር የቀረበ ግንኙነት ከሌለው አምላኩን እንደሚገባው ሊያውቅ አይችልም። እግዚአብሔርን ካላወቀ ደግሞ እግዚአብሔር በእርሱ ውስጥ ሊሰራ የፈለገውንም ሊያውቅ አይችልም ምክንያቱም በሁለቱ መካከል ያለው የመተዋወቂያ ድልድይ ስላልተዘረጋ ነው። በሁለቱ መካከል ግንኙነት አለመኖሩ እግዚአብሔር በእርሱ ሊሰራው ያቀደው ነገር ቢኖርም ይህ አለመገናኘት እንቅፋት ሆኖ በመካከል ስለገባ ሰውዬው እግዚአብሔር ለእሱ ያለውን ሃሳብ እንዳያውቅ ተከላከለ ማለት ነው። እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ሁሉ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የግንኙነቱን በር ከፍቷል። ሀብረት ማድረግ ለፈለገ ሁሉ እድሜ ሳይገድበው ለፈቀደ ሁሉ ተከፍቷል። ሰዎች ግን ይህንን ሀብረት እና አንድነት ከእግዚአብሔር ጋር እንዳይጀምሩ የተለያዩ ምክንያቶችን እያቀረቡ ይከላከላሉ።

ለምሳሌ አሁን ገና ልጅ ነኝ ፣ የፈለግሁትን ሳላደርግ አልታሰርም ፣ በኋላ እድሜዬ ሲገፋ ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት እጀምራለሁ ይላሉ። ለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል። የጭንቀት ቀን ሳይመጣ በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን አስብ ደስ አያሰኝም የምትላቸውም ዓመታት ሳይደርሱ መክ 12:1 የጭንቀት ቀን ሳይመጣ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት መጀመር እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን አላማ ሳናከላከል ልናውቅ ያደርገናል።

ስለ እግዚአብሔር ያለን እውቀት ማነስ

ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት ጀምረን ልንሆን እንችላለን ነገር ግን እግዚአብሔርን መቅረብ የሚገባንን ያህል ባለመቅረባችን ምክንያት በትክክል የእሱ ማንነት እውቀት ስለሚያንሰን ለእኛ ያለውን ሃሳቡን በግልፅ ልንረዳ እንችልም። ስለዚህ እሱን በደንብ አለማወቃችን በእኛ ውስጥ ሊገልፀው ያለውን ነገር እንዳይገለጥ ይከላከላል። ለምሳሌ አንድ ሰው ሌላውን ሰው በቀረበው መጠን ስለዚያ ሰው ባህርይ ስለሚወደው እና ስለሚጠላው ነገር በደንብ ሊያውቅ ይችላል። ያንን ማወቁ ደግሞ በመካከላቸው ያለውንም ግንኙነት ለመጠበቅ እንዲችል ይረዳዋል። እንደዚሁም እኛም እግዚአብሔርን በቀረብነው መጠን የእሱን ማንነት ወደማወቅ ስለሚያደርሰን እውቀትንም ደግሞ በሁለታችን መካከል ያለውን ግንኙነት እንዳይበላሽ መጠነቀቅ ይኖርብናል። ስለዚህ ሰው እግዚአብሔርን ለማወቅ ራሱን ማዘጋጀት አለበት ማለት ነው።

እንደዚህ ካልን ደግሞ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት ከጀመረ በኋላ እሱን በበለጠ ለማወቅ ምን ማድረግ አለበት የሚለውን ጥያቄ ልናነሳ ነው። ለዚህ ምላሽ ደግሞ ስለእግዚአብሔር ማንነት እንድናውቅ የሚረዳን በፀሎት ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ እና ከቃሉ ጋር ሀብረት በመፍጠር እንደሆነ ነው። እግዚአብሔር የተዘጋጀ ልብ እና ቃሉን ለማንበብ የተሰዋ ጊዜን ካገኘ ራሱን ለሰዎች ይገልጣል እሱንም ማወቅ በልባቸው ይሞላል። ያ መሆኑ ደግሞ እግዚአብሔር ሃሳቡን በዚያ ሰው ውስጥ እንዳይገልጥ የሚከላከለው ነገር አይኖርም ማለት ነው።

ኃጢአት

ኃጢአት ስንል ምን ማለታችን ነው? ኃጢአት ማለት ሕግን መተላለፍ በጎ ለማድረግ እውቀት አለመሥራት እንዲሁም ወደ እግዚአብሔር ክብር አለመድረስ ማለት ነው። ኃጢአትን በብዙ መንገድ ልንገልፀው ብንችልም ዋነኛው ኃጢአት ግን በእግዚአብሔር አለማመን ነው። ሰው እግዚአብሔርንም አምኖ የእግዚአብሔርን ማንነት እውቀት ኖሮትም ለቃሉ አክብሮት ከሌለው የቃሉ እውቀት ብቻ የእግዚአብሔር ሃሳብ በውስጡ በመላት ሊገለጽበት ይችላል ማለት እንችልም። እግዚአብሔር በኃጢአት ውስጥ ራሱን መግለጥ አይሆንለትምና ነው።

ሰው ፈሪሃ እግዚአብሔር ከሌለው እና ለቃሉ አክብሮት ካጣ ለድፍረት ኃጢአትም የተጋለጠ ይሆናል። ስለዚህ ለእግዚአብሔር መንፈስ ራሱን ካላስገዛ የድፍረት ኃጢአትን በይቅርታ እየሸፋፈነ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ሊከላከል ይችላል።

ሰው ያለውን አለማወቁ እንዲሁም መናቁ

አንድ ሰው ያለውን ነገር አለማወቁ ማለት ያለው ነገር እያለው እንደሌለው መሆኑ ማለት ነው። ያለውን መናቅ ደግሞ በእጅ ያለን ወርቅ እንደ መዳብ መቁጠር ማለት ነው። ብዙ ጊዜ ሰዎች ስንባል እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን የከበረውን ነገር ባለማወቃችን ምክንያት ራሳችንን ለተዋረደው ነገር ስናስገዛ እንገኛለን። ወይም ደግሞ ሌላው ያለውን በመመኘት ያንን ለመጨበጥ ስንፍጨጨጨ የራሳችንን ስንሰቅ እንገኛለን። በዚህም ምክንያት ህይወታችን ለእግዚአብሔርና ለሰው እንዲሁም ለራሳችን የማይመች ይሆናል። ይህ ደግሞ በእኛ ውስጥ ያለው የእምላካችን ሃሳብ እንዳይገለጥ ይከላከለዋል። እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን መልካም ነገር ለማወቅ ከፈለገን ወደ እሱ በመቅረብ አይናችንን ከፍቶ እንዲያሳየን በፀሎት እምላካችንን መጠየቅ ይኖርብናል። እንዳለን አያወቅን ባለን አለመጠቀም ወይም ደግሞ ማናናቅ መክሊታችንን እንደመቅበር ያህል ነው። እግዚአብሔር በውስጣችን የሰጠን እንደአቅማችን አክብረን ልንጠቀምበት ነውና ምክንያት እያበዛን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ባንከላከለው መልካም ነው።

ሰው ሁሉ እግዚአብሔርን ወደ ማወቅ እንዲደርስ የእምላካችን ህሳብ ነውና እሱን አያወቅን ሃሳቡን ሳንከላከል በፍርሃት እና በአክብሮት ራሳችንን በመግዛት እንዲሁም ያለንን በማወቅ ለእምላካችን የሃሳቡ መገለጫዎች ሆነን በዚህ በቀረን አድሜያችን እንድናልፍ እግዚአብሔር ፀጋውን ያብዛልን።

ዘመኑ ተቃርቧል

ዘመኑ 2004 የአውሮፓውያን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የልደት በዓል ማግስት ሲሆን ሰው በዓሉን በብዙ ሽርጉድ በተለያዩ መልኩ ቢያከብረውም ትርጉሙ ገብቷቸው በዓሉን ያከበሩት ግን በጣም ጥቂቶች እንደሆኑ አስባለሁ። አንዳንዱ ከዘመድ አዝማድ ጋር በአመት አንዴ ወይም ሁለቱ አንድ ላይ ተገናኝተው በመብላት እና በመጠጣት አብረው የሚያሳልፉበት ጊዜ ሲሆን በተጨማሪ ደግሞ ያለ የሌላቸውን ገንዘብ በማውጣትም እስከ ዕዳም ድረስ ገብተው ለዘመድ አዝማድ ለልጅ እንዲሁም ለልጅ ልጅ ወዘተ ስጦታ የሚከፋፈሉበት ወቅት በመሆኑ ብዙዎችም ሌሎችን በማየት ከአቅም በላይ ለማድረግ የሚገደዱበትም ጊዜ ነው። ታዲያ ከዚህ ግርግር እና ወጪ ለመዳን ብለው ለአረፍት ወደ ተለያዩ አገሮች የሚሄዱም አሉ።

የተቀሩት ደግሞ ከዘመድ ወዳጆቻቸው ጋር አብረው በዓሉን ሲያከብሩ ዘመድ አዝማድ የሌለው ደግሞ አንዳንዱ ብቻውን እንደምንም ብሎ ሲያሳልፍ ብቸኝነቱን መቋቋም ያልቻሉት ደግሞ ራሳቸውንም እስከማጥፋት የሚደርሱ እንዳሉ መስማትና ማየት የተለመደ ነው።

እኔና ቤተሰቤም በዓሉን ከወዳጆቻችን ጋር ለየት ባለ ሁኔታ በቤተክርስቲያን አሳልፈን ዋልን። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ሲል ወደዚህ ምድር መጥቶ መወለዱንና ያሳየንን ፍቅር እያሰብንና እያመሰገንነው በዓሉን አሳልፍነው። ታዲያ በዚህም በዚያም በዓሉ እንደ ምንም አልፎ ሰው ትንሽ ተንፈስ ያለበት እለት ይመስል ነበር። ታዲያ እኔም የዚያን እለት ከሰሞኑ ድካሜ እፎይ ብዬ ሰፋ ላይ ጋደም በማለት የእለቱን የእለም ዜና ለመስማት ቴሌቪዥኒን ስከፍት በደቡብ ምሥራቅ እስያ ላይ የደረሰውን ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥ አደጋ ዜና ሰማሁ።

አይኔን ማመን አቅቶኝ ከተቀመጥኩበት ብድግ አልኩና የማየው ነገር እውነት አልመስልኩም ብሎኝ የሆነ ፊልም የማይ ነበር የመሰለኝ። ነገሩን በደንብ እየቆየሁ ስከታተለው ከፊልም አልፎ እውን መሆኑን ቀስ በቀስ ተረዳሁ።

ቅድም እንደገለፅኩት ከበዓሉ ግርግር ለማምለጥ የሄዱ አንዳንድ እንዲሁም እንደ ወትሮው ለመዝናናት እና እረፍት ለመውሰድም ለሌላም ለሌላም ነገሮች ከተለያዩ አቅጣጫ አገር ሰላም ነው ብለው እና ከተፈጥሮ የሚገኘውን ደስታ ለመካፈል ብዙዎች ተከማችተው ሳሉ እንዲሁም የአገሬው ህዝብ ደግሞ ከፊሉ የእለት ኑሮውን ለመግፋት የመጡትን ተራሶቶች ለማስተናገድ ደፋ ቀና እያሉ ነበር ያልታሰበ እና ያልተጠበቀ ድንገተኛ ሁኔታ የተከሰተው ምድር ተንቀጥቶ ውቅያኖስ

ተናውጦ ሞት ድንገት ሳያስቡት ከፊት ለፊታቸው ከች ያለባቸው። እንዴት አያስደነግጥ እና አያርበቱብት!

በሁኔታው ውስጥ ላሉት ቀርቶ ከሩቅ ሆነን ለምን መለከተው እና ለምን ለማው እጅግ የሚዘገንን ሁኔታ ነበር። ሳምልጥ ቢባል የማይመለከቱት ቢሆኑ ስሜ የሌለበት ሁሉም ጫሂ ሁሉም ረዳት ፈላጊ የሆነበት ጣር የሞት ሲቃና ጩኸት የሞላበት እለት ነበር። አዋቂውንም ህፃኑንም ብርቱውንም ደካማውንም ሳይለይ የእርዳኝ ጩኸት ሁሉም ያሰሙበት አይናቸው እያየ ባህር የከደናቸው ጊዜ ነበር። በሩቅ ሆኖ ለሚያየው እና ለሚሰማው ታዲያ ተቀነባብሮ የቀረበን ፊልም ይመስልም ነበር።

ልጆች ወላጆቻቸውን ማማ ፓፓ ለማለት እንኳን ፋታ ሳያገኙ በደካማው አቅማቸው ባለው ገይሉ ማዕበሉ ጥርግርግ አድርጎ ሲወስዳቸው ወላጆችም እንኳን ልጆቻቸውን ለረዳ ቀርቶ እነሱንም ራሳቸውን ወዲያ ወዲህ አያላጋ ወደፈለገው ሲወስዳቸው ማየቱ ይዘገንናል። ወላጆች አይናቸው እያየ ልጆቻቸው ከፊታቸው ሲለለቡ በተለምዶ የተረፉት ደግሞ ወላጆቻቸውን ፍለጋ በሙታን መካከል አይናቸው ሲንከራተት ወላጅ ልጅ አልባ ልጅ ወላጅ አልባ በመሆን ዘመድ ወዳጅ ጓደኛ አገራው ሁሉ በአንድም በሌላም አቅጣጫ የተጎዳበት ቅጽበት!

እኔም ምንም በሩቁ ብሆንም ወላጅ ነኝና ይህንን ሳይ እና ስለማ አንድቱ ተላውሰ ውስጤም አለቀሰ ምግብ መብላት አስከከለክለኝ በነገሩ ተነካሁ። በተለይ ደግሞ የሞቱት ቁጥር በሺዎቹ እያደገ መሄዱን ስመለከት ድንጋጤ ውስጤን ሞላው። የሰው ልጅ እንደ አውሬ ሬሳው መሬት ለመሬት ሲጎተት ከሞት ያመለጡት ደግሞ ግራ ገብቷቸው በሬሳ ላይ እየተረማመዱ ወዳጆቻቸውን ፍለጋ እየተጫጫሁ ወዲያ ወዲህ ሲራወጡ! ሰው የተማመናት ምድር እንዲህ ትክዳው? አፍዋን ከፍታ ትዋጠው? የሰው ልጅ በነገሮች ሁሉ ሳይ ምንም እቅም የሌለው መሆኑን ያስገነዝባል።

አንዳንዶቹ ከሞት አፋፍ ያመለጡት ደግሞ ማምለጣቸው ተለምዶ ሆኖባቸው ሲደነቁ ያላመለጡት ወገኖቻቸውን እና ወዳጆቻቸውን በማጣታቸው ምክንያት ከእነሱ ተለይተው ብቻቸውን ማምለጣቸው የጸጸታቸውም ይመስላሉ። በሁኔታው ልባቸው በሃዘን ተመትቶ የሚይዙት የሚጨበጡት ጠፍቷቸው ማየቱ ራሱ የከበደ ሃዘን ውስጥ ይከታል። በዚያች ሰአት እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር ከመማፀን ሌላ አማራጭ አላገኘሁም በዚያ የሚሆነውን እያየሁ እና እየሰማሁ ዝም

ማለት አልቻልኩም። ሁላችንም ለምን ማለታችንም አልቀረምና «ለምን?» አልኩ። በቀይታም እግዚአብሔር ሳያውቀው የሚሆን እንዳችም ነገር እንደሌለ ደግሞ ተረዳሁ።

አደጋው ለአለም ህዝብ አስደንጋጭ ነበር። “ወሬው በእንዴ ተሰማ። መንግስታት ተደናገጡ። በአንድም በሌላም ሁሉም ተነካክቶ ነበርና ሁሉም ተረባረቡ ያላቸውንም ሰጡ ተደጋገፉ አብዛኞቹ የሚጠበቅባቸውንም አደረጉ። ሳምንቱን በሙሉ ከሃሳቤ አልወጣ ብሉኝ በወጣሁ በገባሁ ቁጥር ሳሳላስለው ከርሜ እንድ ቀን ግን ከድናጋጤ መለስ ያደረገኝን ጥያቄ ራሴን ጠየቅሁት። ይህንን መልእክት የምታነቡ ወገኖቹ እናንተም ይህንንም ጥያቄ ራሳችሁን እንድትጠይቁ እነግራችኋለሁ።

ለመሆኑ በአለም ዙሪያ በተለያየ ጊዜ የምንሰማቸው እና የምናያቸው ተመሳሳይ ሁኔታዎች ለምን ይከሰታሉ? እንኳን ሁኔታዎች እንደ ክርስቲያን እንዴት እንመለከታቸዋለን? ከዚህስ የምንማረው ምንድነው? ነገሮች ሲከሰቱ መደንገጥ ሲያልፍ ደግሞ ዝም ብሎ ማለፍ ዘላቂ መፍትሄ ነው ወይ? እኔ ራሴን በጠየቅሁ ጊዜ መልሱን ከራሴ እንደማላገኘው ስለተረዳሁ ለጥያቄዬ ሁል ጊዜ መልስ ወደማገኝበት ወደ እግዚአብሔር ቃል ነበር ልቤን የመለስኩት። አንዳንዴ በሚከሰቱት ሁኔታዎች ብቻ አእምሮአችን ተወስዶ ወደ እግዚአብሔር ሃሳብ መመለስ ያቅተናል።

ግራ የሚያጋባው ግራ እንዳጋባን የሚያናውጠው እንዳናወጣን ከንፈር መጠን ብቻ እንቀራለን? ከንፈር መምጣጥ ብቻስ ምን ይጠቅማል? በዚያ ውስጥ ሆኖ እግዚአብሔርን ማሰብ ጊዜውን እንድንዋድ ይረዳናል። እኔም ልቤን ወደ እግዚአብሔር ቃል በመለስኩ ጊዜ የመጨረሻው ዘመን ላይ እንዳለን አስተዋልኩ። ይህንን ያስተዋሉት አስተውለውታል። ያላስተዋሉት ደግሞ ሊያስተውሉት የተገባ ነው።

ቃሉ እንዲህ ይላል «ህዝብ በህዝብ ላይ መንግስትም በመንግስት ላይ ይነሳልና የምድር መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ይሆናል» ማቴ 24:7 «በመጨረሻው ቀን የሚያስጨንቅ ዘመን እንዲመጣ እውቅ» ይላል በ2ኛ ጢሞ 3:1። ታዲያ ይሄ የሚያስጨንቅ ዘመን አይደለም? ሊሆን ያለው ደግሞ እንደቃሉ ሊሆን ግድ ነው አልኩ። ይህ ሁኔታ የመጨረሻው ዘመን እንደተቃረበ የሚያስጠነቅቀንም ነው። ሌላው ራሴን የጠየቅሁት ሁለተኛው ጥያቄ ደግሞ ለመሆኑ እኔ አሁን ባለሁበት ሁኔታ ለጊዜው ከችግሮች የራቅሁ ሊመለሰኝ ይችል ይሆናል ቢሆንም ሁሉም ሰላም ነው ብዬ መዘናጋት አለብኝ? ሁላችንን ብንሆን መዘናጋት አለብን?

የለብንም ካልንስ ምን ማድረግ ነው የሚጠበቅብን? ነገ እኔ ላይ አይደርስ ይሆናል እያልኩ ምን አስጨነቀኝ እንልስ ይሆን? ዛሬ በዚህ ህዝብ ላይ የመጣው በሌላ መልኩ ነገ ወደ እኛ ቢመጣ ከሞትን በኋላ ወዴት እንደምንሄድስ እናውቀው ይሆን? ህይወታችን እና ኑሮአችን ምን ይመስል ይሆን? በሌሎች ላይ በሚደርሰው ነገር እኛ ምን እየተማርን ይሆን?

ወገኖቹ እለት በእለት በሬድዮ እና በቴሌቪዥን እንዲሁም በሌሎችም የመገናኛ ጣቢያዎች የምንሰማቸው አስደንጋጭ ዜናዎች በአንድም በሌላም መልኩ እንድንገነታ የሚያሳስቡን እንደሆኑ እናስተውል :: ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የህይወታችን ዋስትና አድርገን ለተቀበልነው ዘመኑን እየዋደን የጌታ መምጣት እየተቃረበ እንደሆነ በምናያቸው እና በምንሰማቸው ሁኔታዎች እያሰብን በተዘጋጀ ህይወት እንጠባበቀው ይሆን? ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የህይወታችሁ ዋስትና ላላደረጋችሁት ደግሞ ይህ ለእናንተ ለመዳናችሁ እድል ገና እንደቀረላችሁ ሊያሳስባችሁ ነው ስለዚህ ፈቃደኞች ሆናችሁ ይህ እድል ሳያመልጣችሁ ኢየሱስ ክርስቶስን የህይወታችሁ ዋስትና አድርጋችሁ እንድታስተናግዱት በትህትና አሳስባችኋለሁ::

በዙሪያችን የምናያቸው እና የምንሰማቸው አስጨናቂ ወሬዎች የመጨረሻው ዘመን መቃረቡን የሚያሳስቡንና እድል ገና እንደቀረልን የሚያመለክቱን ስለሆኑ አሁንም ደግሜ እላለሁ ቸላ አንበሳቸው ::

ኢየሱስ ተነስቷል

«አከተመ በቃ የሱስ እኩ ሞቷል ምንም ተስፋ የለም ተስፋችን ተቀብሯል ይልቅ እንመለስ ወደ መንደራችን ምንም እንስራም እዚህ ለብቻችን» ብለው እያወጉ በመንገድ ሲሄዱ ስለሆነው ነገር ደግሞ እያወሩ በመመለሳቸው ቆርጠው አመረሩ ወደ ኤማሁስም መሄድን ጀመሩ

መሃላቸው ገባ አንድ ሰው በድንገት የሚያውቁት የነበር አሁን የዘነጉት የሚነጋገሩት ያ ሁሉ ወሬያቸው ተስፋ መቁረጥ ነበር በጭውውታቸው «ጥውልግልግ ብላችሁ ወዴት ነው ጉዟችሁ? የተስፋ መቁረጥ ነው ሚመስለው ወሬያችሁ» «አንተ ለመሆኑ የመጣኸው ከየት የሆነውን ሁሉ አታውቅም በእውነት? በህዝቡ መካከል በእግዚአብሔርም ፊት በሥራና በቃል የተነገረለት ያ ታላቁ ነብይ ሰዎች የሰቀሉት የናዝሬቱ ኢየሱስ ተሸነፈ በሞት ተስፋ አድርገን ነበር ይቤሻናል ብለን ተስፋ ቢሰች ሆንን ተቀብሮ ተስፋችን እንዳንድ ሴቶችም አስደነቁን መጥተው የኢየሱስን ስጋ እኛ አየነው ብለው እንዳንደቹ ሄዱ የሆነውን ለማየት እውነት ሆኖ አገኙት ሴቶቹም እንዳሉት»

«ለምንስ ዘገየ ልባችሁ ከማመን? በሙሴ በነብያት የተነገረውን የሰው ልጅ እንዳለው ሊቀበል መከራን ደግሞ እንደሚነሳ በሶስተኛውም ቀን» በመፅሃፍት ያለውን ተነተኝላቸው አላስተዋሉትም ተከድኖ አይናቸው ምንም ቢነግራቸው ፍፁም አላወቁት ደረሱ ወደዚያ ሰፈር ወዳሰቡት

«ቀኑ እየመሸ ነው ከእኛ ጋር እደር»
ግድ ስላሉትም የሱስ ገባ ሊያድር
ማእድ አቀረቡ አንድ ላይ ሊበሉ
እንጀራውን ባርኮ ሰጣቸው ለሁሉ
ለዩት ማን እንደሆነ ተከፈተ አይናቸው
ሊያገኙት አልቻሉም ተሰወረባቸው

«በመንገድ ሲነገረን ገልጦ መጸሃፍትን
በፊቱ ልባችን ነበር ይቀልጥብን
መመለስ አለብን ወደ እየሩሳሌም
የሱስን እንዳየን ልንነግር ለሁሉም»

ታዲያ ተሰብስበው ሁሉን አገኛቸው
ተነስቷል እያሉ እነሱም ሰሟቸው
ሁሉን ነገሯቸው ያጋጠማቸውን
በመንገድ ሲሄዱ የሱስ ያላቸውን

«አየነው! አየነው!» አየተባባሉ
ድንገት ከተፍ ብሎ ታያቸው ለሁሉ
«ሰላም ለእናንተ ይሁን!» አላቸው
ደነገጡ ፈሩ መንፈስ መሰላቸው
አትፍሩ አትደንግጡ እኔ ሊያሉስ ነኝ
ሞትን አሸንፌ ህያው ሆኛለሁኝ
እጅ እግሮቼን ዳስሎ ካላመናችሁኝ
አትጠራጠሩ ጠጋ በሉ እዩኝ
«በመሥራት በነብያት የተተነበየው
ይኸው ተፈፀመ ሲፈፀም ግድ ነው»
ቃሉን ሲነግራቸው ማስተዋል ጀመሩ
ሞቶ እንደተነሳም ተቀበሉ አመኑ

«የእኔ ምስክሮች እናንተው ናችሁ
ሂዱና ንገሩ ተነስቷል ብላችሁ»
እጆቹን አንስቶ ሁሉንም ባረከ
ወደ አባቱ ሄደ ወደላይ አረገ
ሁሉም ሰገዱለት በፊቱ ወድቀው
«ሊያሉስ ተነስቷል! ተነስቷልም!» ብለው::

ቃል ያለ ተግባር

አንድ ጊዜ ሁለት ሰዎች ስለ አንድ አብሯቸው ስለሚሰራ ወዳጃቸው
እንዲህ አሉ የሚል ነገር ሰማሁ:: መቸስ እከሌ ስለእግዚአብሔር
የሚናገረውን ያህል በተግባር ቢያሳየን ኖሮ አብረነው የምንሰራው
በሙሉ ጥሩ አማኞች እንሆን ነበር ብዙውን ጊዜ ግን እሱ ራሱ
የማይናገረውን ስለሚናገር እኛ ቃዲያ ማንን አይተን እንመለስ ብለው
አሉ ሲሉ ሰምቼ አፈርኩ:: ብዙ ጊዜ ነገሩ እውነትነት ያለው ነገር
ነው ::

ብዙ ጊዜ እኮ የምንናገረው ሌላ የምንኖረው ሌላ ስለሚሆንባቸው ነው
ሰዎች የምንነግራቸውን የማያምኑት እና መቀበል የሚያቅታቸው::
እምነታችንንም ጭምር እስከ
ማንደሽኸ ደረጃም የሚደርሱት:: ለመሆኑ ለምን ይሆን አብዛኛዎቻችን
የተናገርነውን መሆን እና ማድረግ የሚያቅተን? በመንፈሳዊው ነገር
ብቻ ሳይሆን በጠቅላላው በሰው ልጆች ውስጥ የሚታይ ድክመት
ስለሆነ በአጠቃላይ ብንመለከተው አወዳለሁ:: የምንናገረውን መሆን
ሳንፈልግ ቀርተን ይሆን? ወይስ ለምን? ሁላችንም ያመንነውን መኖር
ሳንፈልግ ቀርተን አይመስለንም ነገር ግን እንደቃላችን መሆን አቅቶን
ራሳችንን እናገኛለን:: ይህ የሁላችንም ድካም ይመስለኛል ::

ሰው ያመነበትን ነገር በተግባር እንዳይተረጉመው የሚያደርገው ነገር
ምን ይሆን? በቀላል ምሳሌ ብንወስድ አንድን ነገር ትክክል መሆኑን
እምነን እና ተቀብለነው ሳለን መተግበር የሚያቅተን ለምን ይሆን?
አመን የሚያስከፍለን ዋጋ እንዳለ የታወቀ ነው :: ግን የሚያስከፍለን
ዋጋ እንዳለ ብናውቅም ያንን ዋጋ ለመክፈል ስለማንፈልግ ይሆን?
በነገሩ ላይ ብናምንበትም መክፈል ያለብንን ዋጋ ለመክፈል
አለመዘጋጀታችን ግን ያመንበትን ነገር በተግባር እንዳንተረጉመው
እንቅፋት ሊሆንብን ይችላል :: ስለዚህ ማመን እና መናገር ብቻ
ሳይሆን ሳመንበት የሚያስከፍለንን ዋጋ ለመክፈል መዘጋጀት ቃላችን
እና ተግባራችን ሚዛናቸውን እየጠበቁ እንዲሄዱ ይረዳናል:: ብዙ ጊዜ
ችግሩ በኑሮአችን የሚታይ መሆኑን ካልካድን ለችግሩም መፍትሄ
እንደሚያስፈልገው ካመንን ታዲያ ለዚህ ምን እናድርግ የሚለውን
ጥያቄ ማንሳቱ የሚበጅ ይመስለኛል :: ብዙ ጊዜ ያመንበትን እና
ያቀድነው ነገር እንዳንተገብረው ከሚያደርጉን ነገሮች ውስጥ ጥቂቶቹን
ለማንሳት እና መፍትሄውን ለማጭት እንሞክራለን ::

ምክንያቶቹ እና መፍትሄ ይሆናል ብዬ ያመንኩባቸው ነገሮች በከፊል

የጊዜ አጥረት

እቅዳችን ግቡን እንዳይመታ ከሚያደርጉን ነገሮች አንዱ የጊዜ አጥረት ሲሆን ጊዜያችንንም በአግባቡ አለመጠቀማችንም ጭምር ይመስለኛል ። የጊዜ መጣበብ እና መጨናነቅ በእቅዳችን ላይ ትልቅ ተጽእኖ ሊያደርግ ይችላል ። ጊዜያችንን ከእቅዶቻችን ጋር አለማመዛዘን ለነገሮቻችን የሚያስፈልጋቸውን ጊዜ አለመተመን እንዲሁም በጊዜ ውጥረት ውስጥ የእኛ መጨናነቅ እና እረፍት ማጣት ለችግሩ መባባስ ትልቅ አስተዋፅኦ ያደርጋል ።

መፍትሄው

ጊዜያችንን ካሉን እቅዶች ጋር ማመዛዘን መቻል ያለብን ሲሆን ያለን ጊዜ ከእስቱ እቅዳችን ጋር ይብቃቃል ወይ ብሎ መገምገም እና ለሁኔታዎቻችን የሚያስፈልጋቸውን ጊዜ አለመንፈግ። ስለዚህ አንድ ነገር ስናቅድ ካለን የጊዜ መጠን ጋር እንደሚመጣጠን አድርገን መተመን መቻል አለብን። ለምሳሌ በእስቱ ይህን አደርጋለሁ ብለን የወሰንናቸውን ነገሮች እንደ ቅደም ተከተላቸው የራሳቸውን ጊዜ ሳንነፍጋቸው የሚያስከፍሉንንም ዋጋ ተምነን ለማድረግ ከወሰንን እቅዳችን ግቡን ሊመታ ይችላል። የጊዜ መጣበብ እኛንም ከውጥረት ውስጥ እንደሚከተን እና ለተለያዩ በሽታም ልንጋለጥ እንደምንችል መዘንጋት የለብንም። ምናልባት እንደዚህ እንድንሆን የሚያስገድዱን ሁኔታዎች ለምሳሌ እንደ ገንዘብ ክብር ዝና ሊኖሩ ቢችሉም ሁሉም የሚገኘው ጊዜያችንን በአግባቡ ተጠቅመን እኛ በጤና ስንኖር ብቻ ነው። ስለዚህ በህይወት ውጥረት ምክንያት ሊመጡ የሚችሉትን በሽታዎችን በር እየከፈትንላቸው እንዳለን አንዘንጋው ።

በስሜት ሆኖ ማቀድ

በጊዜያዊ ስሜት ውስጥ ሆነን የሚያስከፍለንን ዋጋ ባለመተመን የሚወሰኑ ውሳኔዎች። ወይም ደግሞ ሌሎች ሰላላ ብቻ ለጊዜውም ይመስለና እና ወይም ከሌሎቹ ላለመለየት ከሚሰማን ስሜት ተነሳስተን አንዳንድ ነገሮችን መወሰን ። ከውሳኔ በኋላ ተግባር መከተል እንዳለበት መዘንጋት። ከአእምሮ እና ከፈቃድ ጋር ሳይመካከሩ ወይም ደግሞ

ሊያማከሩት ከሚገባዎት ሰው ጋር ሳይመካከሩ በራስዎ ስሜት ተነሳስተው መወሰን ብዙ ጊዜ ከኋላው የሚያስከትለው መዘዝ እንዳለ ከወዲሁ አለማሰብ ።

መፍትሄው

ስሜት በቦታው እና በጊዜው በጣም አስፈላጊ ቢሆንም ከስሜት የተነሳም ደግሞ ብዙ ነገሮችን ልናበላሽም እንደምንችል መዘንጋት የለብንም ። ስሜት ያለቦታው የሚያበላሽውም ነገር አለና። ታዲያ በስሜት ተነሳስተን ከአእምሮ ጋር እና ከፈቃዳችን ጋር ሳንመካከር የምንወሰናቸው ውሳኔዎች ብዙን ጊዜ ወደ ለምሬትና ፀፀት የሚዳርጉን ናቸው። ምክንያቱም ከውሳኔው በኋላ ተግባር መከተል እንዳለበት ስለሚዘነጋ ነው። ታዲያ ሊከፈል ያለውን ዋጋ ሲታሰብ እና ሲተመን ያንን ዋጋ ለመክፈል ፍቃደኝነት እና አቅም እንዳለንም ማሰብ። ስለዚህ በስሜት የሚታቀዱ እቅዶች ብዙን ጊዜ እንደ ነፋስ በነው ሊጠፉ ወይም ደግሞ በጅምር ሲቀሩ ይታያሉ። ከዚያም አልፎ ባለመተግበራቸው ምክንያት እያሸማቀቁ እና ከሰውም ሲያሸሹ ይታያሉ። በስሜት ውስጥ ሆነን አንዳንድ ውሳኔዎች ከመወሰናችን በፊት ትንሽ ጊዜ ቆም ብለን እግዚአብሄር በሰጠን አእምሮ ነገሮችን እንደገና ማብሰልሰል ወደ ሰከነ ነገር ያደርሰናል። ስለዚህም ብቻችንን በስሜት ተነሳስተን ከመወሰናችን በፊት የሰው ምክርም ይጠቅማል ብለን በልምድ እና በምክር ወደበለፀጉ ሰዎች ብናዘነብል ከብዙ ሁኔታዎች ልንጠበቅ እንችላለን ።

ስንፍና ወይም ቸልተኝነት

ስንፍና ወይም ቸልተኝነት ብዙውን ጊዜ ላቀድነው ነገር እልባት እንዳናደርግለት ድምፅ የሌለው መሳሪያ ሆኖ የሚዋጋን ጠላታችን ነው። ለዚሁም የራሱ መሸፈኛ ምክንያቶች አሉት። ከምክንያቶቹም ውስጥ ጥቂቶቹ ነገ አደርገዋለሁ፣ ይደርሳል፣ አያስቸኩልም፣ ደክሞኛል እና አሞኛል እያልን ያለአግባብ የምንጠቀምባቸው መሸፈኛ መሳሪያዎች። እንዲሁም የነገሮችን ዋጋ ማቅለል እና ራስን ምንም በሌለበት ያለአግባቡ ከፍ ከፍ ማድረግም ሌላው የስንፍናችን መሸፈኛ ዎ ናቸው ።

መፍትሄው

ነገሮችን እንዳቀድነው ማድረግ እየፈለግን እና እየቻልን በመታከት እና አጥጋቢ ያልሆኑ ሰሰንፍናችን መሸፈኛ የሚሆኑ ምክንያቶችን ለራሳችን እና ለሌላው በማቅረብ እቅዳችንን እግብ እንዳናደርስ ይከላከለናል። ለምሳሌ አንድ ሰው አንድን ነገር ማድረግ ሲገባው ማድረግ እየቻለ በመሰላቸት እና በመሳነፍ ሁኔታዎችን ሳለማድረግ በቂ ባልሆነ ምክንያት ሲከላከል ለእቅዶቻችን በጊዜው እንዳይከናወኑ መከላከል ምክንያት ይሆናሉ። የአንዱ እቅድ መፋለስ ለሌላውም እቅድ መፋለስ ምክንያት ይሆናል ማለት ነው።

በሰዚህ ዛሬ መደረግ ያለበት ነገር በእውነተኛ እና በአጥጋቢ ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ባናሳልፈው መልካም ነው። ሌላውን እቅዳችንንም ሊያፋልስብን ስለሚችል። ሌላው ነገሮች ሁሉ የየራሳቸው የሆነ ዋጋ እንዳላቸው ማሰብ እና ለያንዳንዱ ዋጋቸውን አለማቅለል። ከእውነት የራቁ ምክንያቶቻችን የምናበዛ ከሆነ ሰንፍናችንን ከማሳየቱም በላይ ተያያዥነት ያላቸውን ሌሎች አለመስተካከሎችን ይፈጥራል።

ነገሮችን መናቅ እና ምንም ሳይኖር ራስን ከፍ ከፍ ማድረግም አንዱ ተልካሻ ምክንያት ነው። ለምሳሌ አንድ ሰው ገንዘብ ያስፈልገዋል እንበል። ገንዘብ ለማግኘት መማር እና መስራት አለበት ለመስራት ደግሞ ስራ መፈለግ አለበት ስራው ራሱ መጥቶ ስራኝ እንደማይለው የታወቀ በመሆኑ። ምናልባት ይህ ሰው ያሰበውን እና የተመኘውን ስራ ባያገኝም ገንዘብ ማግኘት ስላለበት በጊዜው እና በእቅዱ ለጊዜው ያገኘውን ስራ የመስራት ግዴታ እንዳለበት መዘንጋት የለበትም።

ለምክንያትም ብሎ የሚያቀርበው እኔ እንደዚህ አይነት ሥራ አልሰራም ራሴን እንደማዋረድ እቅጥረዋለሁ ሊሆን ይችላል። ይህንን አይነት ሥራ ብሰራ ክብሬን ይነካል የሚል ተቀባይነት የሌላቸው ምክንያቶችን ማቅረብም ይሆናል። ይህ ሰው ግን ይህን ካደረገ ገንዘብ እንዲያገኝ በወቅቱ የመጣለትን ነገር መናቁ እና ራሱን ማላቁ ለሰንፍናው ምክንያት መፍጠሩን ነው የሚያመለክተው። በዚህ ዘመን ይህ የሰንፍና ምክንያት ብዙዎችን ስራ ፈት እና ለብዙ ህገወጥ ተግባራት የሚያጋልጥ ችግር ሆኖ ይታያል። ይህ ደግሞ ራስን ቤተሰብን ህብረተሰብን እና ሃገርን ሲጎዳ እና ለችግር አጋልጦ የሚሰጥ ነው። እንዲሁም ለእነዚህ ወገኖች የተለያዩ የስራ በሮችን በመክፈት የሰንፍናቸውን ጫና ከላያቸው እንዲያንከባልሉ ብንተባበራቸው መልካም ነው።

ዋጋ ለመክፈል አለመዘጋጀት

የምናቅዳቸው ነገሮች በሙሉ ዋጋ እንደሚያስከፍሉን መዘንጋት አንዱ ትልቁ ችግራችን ነው። እንዲሁም የሚያስከፍሉን ዋጋ መኖሩንም ብናውቅም ዋጋ ለመክፈል አለመዘጋጀት እና አለመፍቀድም እቅዳችን ከግቡ እንዳይደርስ የሚያግደው አንዱ ምክንያት ነው።

መፍትሄው

ማንኛውም እቅድ ቢያንስም ቢበዛም እንደ እቅድ የሚጠይቀው የየራሱ መመዘኛ አለው። አንዳንዱ ጊዜን፣ ገንዘብን፣ ትእዛዝን ሊጠይቀን ይችላል አንዳንዱ ደግሞ ታማኝነትን ቆራጥነትን እንዲሁም ፍቅርን የመሳሰሉትን መስዋእትነት ሊጠይቀን ይችላል። ይህንን ስናስብ እቅዳችንን እግብ ለማድረስ የሚከፈል ዋጋ እንዳለ ስናውቅ ለመክፈል ባለመፈለግ እና ባለመቻል ብቻ እቅዳችን ዋጋ ቢሰ ሆኖ እንዲቀር ይሆናል። አንዳንድ ያቀድናቸው ነገሮች ብዙ ትእዛዝን የሚፈልጉ ሊሆኑ ይችላሉ ትንሽ ሞክረን ተስፋ በመቁረጥ በጅምር ይቀራሉ። አንዳንዱ ደግሞ ታማኝነትን ፍቅርን እና ይቅርታን የሚያስከፍለን በመሆኑ ትግስት ይርቀን እና ሁሉም በእንጭጩ ፍሬው ሳይታይ ይቀራል። ታዲያ እቅድ በዚህ ሁሉ ሳያልፍ እንዴት በተግባር ሊታይ ይችላል።

ከመጀመሪያው ነገሮቻችንን ከመጀመሪያችን በፊት ስናቅድ መክፈል የምንችለውን ዋጋ በደንብ መተመን አለብን። በዚያ ውስጥ ሁሉ ተስፋ የሚያስቆርጥ ነገር ሊያጋጥመን እንደሚችልም አስቦ መቆየት እና ተስፋ ባለመቁረጥ ነገሮችን እግብ ለማድረስ መጽናት እና መታገስ ይጠበቅብናል። የቃል ሰዎች ብቻ ሳንሆን የተግባርም ሰዎች እንድንሆን እግዚአብሔር ያገዝን ይርዳን!

ክልልህን አትለፍ

አንድ ምሽት ንፁህ አየር ለመቀበል ከአካባቢዬ ወጣ ብዬ ተፈጥሮን እያደነቅሁ ጫካ ጫካውን ስሄድ ሳላስበው ርቂ ረጅም መንገድ ሄጃለሁ። ሰዓቱን ሳይ ጊዜው ሄጃል ጨለምለምም ብሏል። ጨለማ አልወድም እና ደንገጥ ብዬ የነበርኩበትም አካባቢ ሳስታውሰው ከዚህ በፊት ብዙ ጊዜ ዝርፊያ የተዘወተረበት አካባቢ መሆኑን ሳውቅ ልቤ በፍርሃት ተሞልቶ እንደመሮጥ ቃጣኝና ወዲያው በልጅነቴ የሰማሁት አንድ ተረት ትዝ አለኝ።

ተረቱም ባጭሩ እንዲህ ነበር። አንድ ምሽት ሶስት ጅቦች እንደወትሮአቸው የተዘነጋጋ እንስሳ ፍለጋ ጫካ ጫካውን እያሸተቱ ወዲያ ወዲህ ሲሉ ከሩቅ ኮቴ ይሰማሉ። ጆሮአቸውን አቅንተው ሲያዳምጡ ኮቴው እየቀረበ መምጣቱን ሲረዱ ድምፃቸውን አጥፍተው ቀስ እያሉ ሲሄዱ ሳያስቡት ጨለማው ተዘናግተው ወደ እነርሱ ከሚመጡ ሶስት አህዮች ጋር ፊት ለፊት ተገጣጠሙ።

አህዮቹ ባለመበርገጋቸው ጅቦቹ ተገርመው ጅቦቹ ደግሞ ምንም ስላላልዋቸው አህዮቹ ተዘናገተው ምን አይነት ደጋግ ጅቦች ናቸው ተባባሉ ። የጅብ ደግ! ጅቦቹ አህዮቹን በአይነት ቁራኛ ይመለከቷቸው ነበርና ግጠውም ሲጨርሱ መንቀሳቀስ አልቻሉምና ጋደም ጋደም አሉ። ጅቦቹም ያንን ነበርና የሚጠባበቁት ነቃ ነቃ አሉ ። «አሁን እጃችን ገብተዋል እና ታዲያ ምን እንጠብቃለን?» እየተባባሉ አፋቸው ምራቅ ሞልቶ መጎምጃት ጀመሩ። ከእነሱ ጠና ያለው አንዱ ጅብ «አንቸኩል በእጃችን ናቸውና ማንን ተማምነው ወደ ድንበራችን እንደመጡ እንጠይቃቸው» ተባባሉ።

ከሴቷ አህያም ለመጀመር ተስማሙ «አንቺ ለመሆኑ በዚህ በውድቅት ሌሊት ማንን ተማምነሽ ነው ወደ ድንበራችን የመጣሽው?» በጆርባዋ ተንጋላ ሰማይ ሰማይን እያየች ከት ብላ ሳቀችና «ምን አይነት ጥያቄ ነው እባካችሁ?» አለች።

«በላያችን ያለውን ሰማይን አታዩትም እሱን ተማምኜ ነዋ ወደዚህ የመጣሁት ታዲያ እናንተን ተማምኜ መሰላችሁ እናንተስ ራሳችሁ ብትሆኑ ብርሃን የምታገኙት ከዚያ አይደለም?» አለቻቸው። «ቆዩ አንቸኩል ጨረቃና ከዋክብት በላያችን እንዳይወድቁብን አንንካት» ተባብለው ተንሸካሽኩ ።

ሁለተኛውን አህያ ደግሞ «አንተስ ማንን ተማምነህ ነው ወደ ድንበራችን የመጣኸው?» አሉት።
ሁለተኛው አህያ መሬት መሬቱን አቀርቅሮ አያየ ትንሽ አሰብ አደረገና ይህማ ቀላል ነው መሬቷን ተማምኜ ነዋ ሌላ ማንን ይመስላችል ? ሁላችንንስ የተሸከመችው እሷ አይደለች?» አላቸው ። «እናንተዬ እውነቱን ይሆናል አሁንም ትንሽ እንቆይ እንቅኩል መሬትዋ ተሰገጥቃ እንዳትውጠን እንቅኩል» ተባባሉ።

ሶስተኛውን አህያ ደግሞ «አንተስ ማንን ተማምነህ ነው ?» «ይህማ አያጠያይቅም ሁሉም ያሉት ስህተት ነው። እኛ ሁላችንም እናንተን ተማምነን ነው በዚህ ውድቅት ሌሊት ወደዚህ የመጣነው እንጂ ሌላ ማንን ይመስላችሃል?» አላቸው። እውነተኛው አንተ ነህ በአንተው እንደምራለን ተባብለው በአንዴ ተቀራመዱት። ትንሽ እንዳጋመሱት ተንፈስ አሉና ቀና ብለው ሌሎችን ሲያይዋቸው ቁንጣኑ አላንቀሳቅሰ ብሏቸው ተጋድመው ተራቸውን እንደሚጠብቁ ገባቸውና «አሁን የትም አይሄዱም» ተባባሉ ።

ወደ ቀሩት አህያች ጠጋ ብለው «ለመሆኑ አሁንስ ማንን ተማምናችሁ ነው?» ቢሏቸው? ሰማይን ያለችው «ሰማይ አድኝኝ እባክሽ አድኝኝ» አያለች ስትለምን እንደኛዋ ደግሞ «መሬት ዋጭኝ እባክሽ ዋጭኝ» አያለች ሁለቱም በየፊናቸው ሲማፀኑ ሰሟቸው። ደቦቹ ዛሬ ሰማይ ቢወድቅ ምድር ብትሰነጠቅ እንለቃችሁም ብለው ተራ በተራ ተፈራረቁባቸው። ሲባል የሰማሁትን የልዩነት ተረት እያሰብኩ እኔም እግራ አውጭኝ ብዬ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

ታዲያ እኛም እንዳንዴ በቸልተኝነት ራሳችንን ለአደጋ እንሰጣለን። ከክልላችን አልፈን አንዴ ብቻ ሞክራ አተወዋለሁ ምንም አይደለም ወይም ሌሎች ሲያደርጉ ዝም ብዬ ከእነሱ ጋር እሆናለሁ በማለት አንዴ ሁለቴን ሁለቴ ደግሞ ሦስቴን እየወለደ በመጨረሻ መውጣት የማንችልበት አዘቅት ውስጥ ገብተን እንቸገራለን ።

«ከማን ጋር እንደምትውል ንገረኝና ማን መሆንህን እነግርሃለሁ» እንደሚባለውምሳሌ አብረን የምንውላቸውን ባለመምረጥ ምንም አልሆንም በማለት ቀስ በቀስ የእነሱን ባህሪ እና ውሉ እየተለማመድን እንመጣለን ። ለምሳሌ የተለያዩ ሱስ ተገዥዎች እንሆናለን እንደ አደንዛዥ እጽ ፣ አልኮል ፣ ቁማር ፣ ዝሙት እንዲሁም ለሌላም ነገር ተጋልጠን እንገኛለን። ታዲያ ራሳችንን ብቻ ሳይሆን በተለይ ለቤተሰብ መበታተን ምክንያት እንሆናለን። በመጨረሻም ሀብረተሰባችንን እና አገራችንን በተለያዩ መልኩ ስንጎዳ እንገኛለን ።

በሁኔታዎች አለመመቻቸትና ተስፋ በመቁረጥ መውጫ ቀዳዳ ጠፍቶን ጊዜያዊ መፍትሄ ፍለጋ መርጣችን ባይቀርም እነዚሁ ጊዜያዊ መፍትሄ ተብዬዎቹ ሱሶችና ክፉ ልምዶች ፍጹም የሆነ ሰላምና እርካታ ሊሰጡን ቀርቶ መውጫው እጅግ ወደሚከብድ አዘቅት ሕይወታችንን እንደሚመሩት የታወቀ ነው።

ታዲያ ዛሬ በዚህ አይነት ችግር ውስጥ የምታልፉ ወገኖች ብትኖሩ ከችግራችሁ ሁሉ ነፃ ሊያወጣችሁ የሚችል አንድ ብቸኛ መንገድ እንዳለ ልነግራችሁ አወዳለሁ። የእግዚአብሔር ቃልም እንደሚደግፈው «እናንተ ደካሞች ሽክም የከበደባችሁ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ» ብሎ በማቴ 11:28 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳለን ከዚህ ካላችሁበት ችግር ሁሉ ነፃ ሊያወጣችሁ ይችላልና ልባችሁንንና ህይወታችሁን ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ በመክፈትና የግል አዳኛችሁ እድርጋችሁ በመቀበል በማወቅም ባለማወቅም በተለያዩ የህይወት ገጠመኝ ምክንያት ከገባችሁበት ወጥመድ ነፃ ሊያደርጋችሁ ይችላልና ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ።

በመጨረሻም እግዚአብሔርን በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት ቀርቦም ሳለ ጥሩት ክፉ ሰው መንገዱን በደለኛም ሃሳቡን ይተው ወደ እግዚአብሔርም ይመለስ እርሱም ይምረዋል ይቅርታውም ብዙ ነውና ወደ አምላካችን ይመለስ ይላል። ኢሳ 55:6-7

ለአላማ መጨከን

በሰላሳው እድሜ አካባቢ የሆኑ ሁለት ባልና ሚስቶች ከሞት ጋር በመስማማት ላመኑበት ነገር መስዋዕት ለመሆን ራሳቸውንና ከፈቃዳቸው ውጭ የሌሎችንም ሰዎች ነፍስ ጨምረው ሊሞቱ ተገደውም ይሁን ፈቅደው የወሰኑበት እለት ነበር። በደረታቸው ላይ የሚፈነዳ በምብ ታጥቀው ብዙ ሰው ባለበት አካባቢ በመገኘት ለሞት ታማኝነታቸውንና ድርሻቸውን ለመወጣት የተወሰነ ሰዓት ቀጥረው በምቡን ለማፈንዳት በየፊናቸው የተሰማሩትና ሊመጣባቸው ስላለው ድንገተኛ ሞት የማያውቁት ሌሎች ሰዎች ደግሞ እንደተለመደው የእለት ተግባራቸውን ለመወጣት ወዲያ ወዲህ በማለት ላይ ሳሉ ድንገት ከሞት ጋር የተስማሙት ባልና ሚስቶች ልክ ስለታቸው ሲደርስ የባልየው በምብ ስአቱን ጠብቆ ሲፈነዳ ሞትን የተሸከመውን ራሱንና ሌሎች ብዙዎችን አብሮ ሲወስድ የሚስቱን ግን በምን ምክንያት እንደሆነ ሳይታወቅ በምቡ ሳይፈነዳ ቀረ።

ለምን ሞቼ ሌላውን አልገደልኩም ብላ ተናዳ ደረትዋ ላይ ያለውን በምብ ለምን አልፈነዳም ብላ ለመመልከት ደረቷን ገለጥ አድርጋ ስትመለከት በተመለከቷት ሰዎች እማካይነት እጅ ከፍገጅ እንደተያዘች ለማሁ ታዲያ ይህች ሴት ስለራስዋና ስለ ባለቤትዋ ትደሰት ወይስ ታዝን ይሆን ?

እንደዚህ ዓይነት ሞት አረመኔነት እና አስከፊ ቢሆንም አንድ የምንማርበት ነገር በውስጡ አለ። ሰው ላመነበት ነገር ነፍሱን እስከሚሰጥ ድረስ እንደሚያስጨክነው እናያለን ። ሰው ራሱን እና ሌሎችንም ለሞት ለመዳረግ የሚያደርስ ጭካኔና ብርታት ካለው ከዚያ በበለጠስ ሰው ለመልካሙ ነገር እንዴት መጨከን አይጠበቅበትም? ሰው የራሱን ነፍስ ሰውቶ ሌሎችንም አክሎ ወደ ሞት ለመንዳት ሲጣደፍ እንዴት ነፍሱን መስዋዕት አድርጎ ለእኛ የሰጠንን የአምላኩን ፈለግ ተከትሎ ብዙዎችን ከሞት ለማስመለስ መስዋዕት መክፈል ይነሰው? እነሱ በሞታቸው ሞትን ወደሰው ልጆች ሲያፋጥኑት እኛ ለተጠራንለት ለዚህ ክቡር ህይወት በህይወታችን ብዙዎችን ወደ ህይወት መላብ ይላነን?

ከላይ የተጠቀሱት ባልና ሚስት ከእግዚአብሔር ሃሳብ ውጭ በሆነ መንገድ ሆነ እንጂ ላመኑበት ነገር ያሳዩት ቆራጥነት ለበጎ ተግባር ቢውል እጅግ የምንማርበት ነው። ባልና ሚስት እኩ በመልካም ነገር ላይ በቆራጥነት አንድን ነገር ለማድረግ ቢስማሙ የቤተሰብ መበታተን

በአለማችን ባልበዛ ነበር። ሰላም በሰዎች መካከል በሰፊነ ሀዝብ በፍቅርና በመተሳሰብ በኖረ ነበር። የቤተሰብ መያያዝ እና መለያየት ለጥፋትም ሆነ ለልማት ትልቅ አስተዋፅኦ አለው። ሰላማዊ ቤተሰብ ባለበት የሚወለዱ እና የሚተኩ ልጆች የተረጋጉና ሰላማዊ ያን ስለሚሆኑ ለአገራቸውም የሚተርፍ ሰላምና ፍቅር ስለሚኖራቸው ሀብረተሰቡና አገሪቱ ለብዙ ሀገራት ድርጊቶችና አመፅ የማትዳረግ ትሆናለች ።

የአንዲት አገር ለሰላሚና መረጋጋቷ መሰረት ነው ብዬ የማምነው ሃገሪቱ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያላቸው ቤተሰብና ሀብረተሰብ ስታፈራ ነው ።

በአንድ ሀብረተሰብ ውስጥ የቤተሰብ መበታተን ከበዛ ሃገሪቱ ለከፋ አደጋ ተጋልጣለች ማለት ነው። የተረጋጋ ቤተሰብ ከሌላት ለሀገራት ድርጊቶች ማለትም እንደ ግድያ ስርቆት የተለያዩ አመፅ እና ርኩሳት የሰፈነባት ሀብረተሰብን ታፈራለች። ለዚህም ምክንያቱ ልጆች ፍቅር በሌለበት እና በተከፋፈለ ቤተሰብ ውስጥ ለማደግ መገደዳቸው የቤተሰቡ መከፋፈልና መበታተን ባላሰቡት መንገድ አቅጣጫውን ወደመጥፎ መንገድ እንዲቀይሱ ስለሚገደቡ ብዙዎቹን ለሀብረተሰቡ ሽክምም እስከሚሆኑ ያደርሳቸዋል። በቤተሰብ መለያየት ምክንያት ልጆች በተለያዩ ቦታ የሚውሉበት እና የሚያደርጉት ሳይታወቅ ለመጥፎ ነገር የተጋለጡ ስለሚሆኑ ወደ ተለያዩ መጥፎ ሱሶችና ድርጊቶች ሲሰማሩ ይስተዋላል። ልጆቹ ለዚህ የሚጋለጡት በቤተሰባቸው መበታተን ምክንያት እንደሆነ ግልፅ ነው።

ይህ አውነት በመንፈሳዊውም ዓለም የሚተገበር ነው። የቤተክርስቲያን ጤናማነት የሚለካው በቤተክርስቲያኒቱ ውስጥ ባሉት የምዕመን የቤተሰብ መያያዝና ጤናማነት ውጤት እንደሆነ ይታመናል። አንድን ባልና ሚስት በአንድ አላማ እና በቆራጥነት ተሰማምተው ለእግዚአብሔር በሚሰጡት አገልግሎት ቤተክርስቲያን ስታብብ እና መፃዛዋ ከሩቅ ሲያውድ ተልእኮዋን በትክክል ስትፈፅም ይመስክርላታል። እንዲሁም ስትበዛና ስትሰፋም ትታያለች በተግባርም ጥሩ ተተኪ ትውልድንም እንድታፈራ ትሆናለች ።

በአንፃሩ ደግሞ በቤተክርስቲያን ውስጥ የቤተሰብ መበታተን እና መፈረካከስ ሲስተዋል በእምነት መላላትዋን እና ፀጋዋን መጣልዋን በድርጊቶቿ በቀላሉ ማወቅ ይቻላል። ስለዚህ የአንድ ባልና ሚስት ለመልካም አላማ አለመያያዝና አለመደጋገፍ ለቤተክርስቲያን ውድቀት ከፍተኛ ሚና ይጫወታል። በዚህ ጊዜም ቤተክርስቲያን አስታራቂ

መሆኗ ቀርቶ እሷ ራሷ የሚያስታርቃት ፈላጊ ትሆናለች። አላማዋንም ትስታለች ማለት ነው። በተለይ በዚህ ዘመን ባልና ሚስት ቃልኪዳናቸውን ባለመጠበቅ የተነሳ ለፍች መዳረግ በቤተክርስቲያን ቀስ እያለ መግባቱ እግዚአብሔር በቤተሰብ ላይ ያለውን አላማውንና እቅዱን ማበላሸት መሆኑን ቤተክርስቲያን የተገነዘበች አይመስልም።

ባልና ሚስት እየተመከከሩና አብረው ለመልካም ስራ በአንድ አላማ ጥሪያቸውን መወጣት ትተው በየመሰላቸውና በፊናቸው መርጡም የቤታቸውን ጉዳይ ሳያጠነክሩ ወደ ውጭ መውጣቱ በብዙዎች ዘንድ ትልቅ ችግር ሆኖ ይታያል ። ስለሆነም የቤተክርስቲያን ጋይልና ፀጋዋ ለሌሎች እንዲታይና በመልካምነትዋ እንድትገለጥ የሁለቱ ለአንድ ዓላማ መተባበርና መቀናጀት ወሳኝነት አለው።

በተጨማሪም ባል በሚስት ሚስት በባል ውስጥ ያለውን ፀጋ አውቀውና አክብረው እየተደጋገፉና እየተበረታቱ ሁለቱም ለቆሙለት አላማ ሊከፍሉት ያላቸውን ዋጋ አውቀውና ተምነው በመረዳት አንዱ ለአንዱ እንቅፋት እንዳይሆኑ እየተጠነቀቁና እየተደጋገፉ ቤተሰባቸውንና የቤተክርስቲያንን ጤንነት የመጠበቅ ሃላፊነት አላባቸው ። ዋናው መረሳት የሌለበት ነገር ግን ሰው ቤተሰቡን ሳያጠነክር እና ሳይገነባ እግዚአብሔርን አገለግላለሁ ቢል ከአውነት የራቀ ነገር እንደሆነ መታወቅ አለበት። ምክንያቱም ቤተክርስቲያን የምታድገው በጠንካራ እና በጤናማ ቤተሰብ ውስጥ በመሆኑ ነው ።

በጣም ሊያሳዝንን የሚገባው ደግሞ ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ ፍች እና በተመሳሳይ የታዎች መካከል ጋብቻ ሳይሆን «ጋብቻ» ብለው ለሰየሙት የድፍረት ግንኙነት በቤተክርስቲያን ውስጥ ቀስ ብሎ መግባቱ ነው። ይህ በውጭው አለም በቤተክርስቲያን ውስጥም በከፊሉ ሰርጎ እየገባ ነው። ሰው በአመፅ ተነሳስቶ ክብሩን በረከለ ነገር ሲለውጥ እና ከሃጥያት ጋር ድርድር ሲያበዛ በልቡ ፍትወት ተነሳስቶ ርኩሳት በህይወቱ ሲገዛ የሚታይበት ዘመን ላይ ነን። ከሁሉ የሚገርመውና የሚያስደነግጠው ይህ አመፅ በቤተክርስቲያን ውስጥ ደፍሮ መግባቱ ነው። በቤቱ አገልጋዮች ነን የሚሉት እንደሚመቻቸው የእግዚአብሔርን ቃል እየሰነጣጠቁ የቤተሰብን ክቡርነትንና የእግዚአብሔርን ቃል ሲያቃልሉ ይሰማሉ ።

ለፈጣሪያቸው አልገዛ ብለው ለፍጡር ሲገዙ በክብረው ስጋቸው ላይ ጋጢያት ሲነገስ ሴቶች ባህሪያቸውን ለጋጢያት ሲለውጡ ከሴቶችም ጋር ሲተኙ ሲመርጡ እንዲሁም ወንዶች ደግሞ ሴቶችን መገናኘት ትተው በፍትወት ተቃጥለው ወንዶችን ሲመርጡ እግዚአብሔርን

ለመከተል ባልመረጡት መጠን እግዚአብሔር ለማይረዳው ነገር አሳልፎ እንደሰጣቸው ክሮሜ 1:26-27 እንረዳለን። በቤተክርስቲያን እርኩስት ነግሶ በተመሳሳይ ጾታ መካከል የሚመሰረተውን ይህን አይነት እግዚአብሔር የሚፀድቀውን ግንኙነት «እግዚአብሔር አይከለክልም እሱ ሰውን ሁሉ ይወዳል» በማለት በአንዳንድ ቤተክርስቲያን የሚባረክበት ዘመን ላይ ነን ያለነው። በእርግጥ እግዚአብሔር ሰውን ሁሉ በለመውደዱ ምንም ጥያቄ አይኖርም ግን እሱ ቅዱስ በሰሆነ ከጋጢያት ጋር መተባበር ባህሪው አይደለምና ይህንን አይነት ግንኙነት ይፀድቃል።

እግዚአብሔር ምን አይነት ትእግስተኛ አምላክ ነው ያስኛል። አዎን ትእግስተኛ ነው ትእግስቱ ግን የሚያመለክተው ሰዎች ከክፉ ስራቸው እንዲመለሱ አድል ሊሰጣቸው መሆኑን እንዳንዘነጋው። እግዚአብሔር ከብሩን የሚነካበትን አይወድም ደግሞም በበቀል መነሳቱ አይቀርም።

እግዚአብሔር ከመጀመሪያውም ሰውን ሲፈጥር ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። እንዲሁም ብዙ ተባዙ ምድርንም መሟላት ብሎም አዘዛቸው (ዘፍ1:27-28) ይህ በሁለት የተለያዩ ጾታ መካከል ያለን ተፈጥሮአዊ የሆነ የቤተሰብን መተሳሰር አበክሮ ያስረዳል። ስለዚህ ዘመኑ ከፋ ነውና እግዚአብሔር ቅዱስ ብሎ የመሰረተልንን የቤተሰብን ሀብረት ግንኙነት እንዳይበላሽ ለተተኪውም ትውልድ የጋብቻን ቅዱስነት በኑሯችን እያሳየን የተሰጠንን ይህን ክቡር ነገር እንዳናበላሽው መጠንቀቅ አለብን። በመጨረሻ የአንድ ቤተሰብ ሀብረትን ለአንድ ለመልካም አላማ እስከመስዋእት ራስን አሳልፎ መስጠት የቤተክርስቲያንን ጤንነት መጠበቅ ሲሆን እንዲሁም ለሀብረተሰብና ለእገር የሰላም አርማ ስለሚሆን የቤተሰባችንን በጤንነት ለመጠበቅ ሁላችንም እንበርታ። እግዚአብሔርም ፀጋውን ያብዛልን።

ልቤ ልብ በይ

የእድን ጭብጥ የምታህለው ስሟን ሲጠሯት ቀላል ነው። ልብ ብላችሁ ብታዳምጧት ድው ድው ማለት የማይሰለቻት እንዳትደፈር ባጥንት ታጥራለች አካልን ሁሉ ተቆጣጥራለች

ትጉ ታታሪ ለበጎው ክፉው አትታክትም ሁል ጊዜ ንቁ አካል በሷ ነው ሚንቀሳቀሰው በብርቱ ስራ እየመራቸው

ሰውነት ሲዝል ሲያርፍ ሊተኛ ጠባቂ አርጓታል እሷ እንዳትተኛ ለማረፍ ብላ ብትቀይር ምቷን ቀነሰ ብታደርግ ድው ማለቷን ማን ይወድና የእሷን እረፍት ሁሉም ያለሷ ያውቃል እንዲሞት

ልቤ ላጋልጥሽ ላትቆሚብኝ ስራሽ ይታወቅ እንዴ አድምጭኝ ክፉው ሃሳብ ሲሞላ ውስጥሽ የእኔ አትመስይም ቁርጡን ልንገርሽ ፈጣሪ አምላኬ ልቤን ቀይር ብዬ አውቃለሁኝ ባንች ምርር

የተሞላውንም ተቀብሎ አፌም ሌላውንም ጎዳ ተቸገርኩኝ እኔም በል አፌ ዝም በል ዝም በል ብለው ምንጩ አንች ነሽ አለ እወቂው ልቤ ልብ ግዢ አትሁኝ ተላላ ካምላክሽ ርቀሽ ጉድ እንዳይፈላ ታዲያ እንዳንዴም እኮ በጎነት አለሽ የታረቅሽ ለታ ከሱ ከእምላክሽ ያ ድንጋዩ ውስጥሽ ቃሉ ሲነካሽ ሕይወት ያድኛል ካንቺ ሚወጣሽ

ፍሬሽ ይጣፍጣል ቀጥፎ ለበላሽ
 ለሚጠጋሽ ሁሉ ያውዳል መላዛሽ
 ልቤ በይ ትጊ ካምላክ አትራቂ
 የፈጠረሽን ፈጣሪ አትናቂ
 በይ ልብ በይ ልቤ በያ ልብ ብለሽ
 ያከበረሽን አምላክሽን አትርሺ

ምክንያት

ባልና ሚስት አንድ ቦታ ግብዣ ተጋብዘው ለመሄድ እየተዘገጁ ሳለ
 ባልየው ብዙ ጊዜ ቀደም ብሉ ተዘጋጅቶ ስለሚጨርስ ቁጭ ብሉ
 ከሰባት አመት ልጁ ጋር እየተጫወተ ከአንድ ሰዓት በላይ የባለቤቱን
 መጨረስ በመጠባበቅ ላይ ሳለ ፤ ልጁ ድንገት አንድ ጥያቄ ጠየቀው
 «አባዬ» ፤ «አቤት» «ለምንድነው የማንሄደው?» «እናትሽ
 አልጨረሰችም» አላት። «አማዬ ገና ልብስዋንም መልበስ
 አልጀመርችም» አለችው። «እስካሁን ድረስማ መጨረስ አለባት» ብሉ
 ጨዋታውን ሊቀጥል ሲል አሁንም ልጅቷ ሌላ ጥያቄ ጠየቀችው።
 «አባዬ» አለችው እንደገና «ሰንት ሰዓት ነው የተጠራው?» አባትየው
 ሰዓት ሳያይ «ለምንት ሰዓት» አላት። «አሁን እኮ ታዲያ ዘጠኝ ሰዓት
 ነው» ስትለው። አባትዬው ሰዓቱን እየት ሲያደርግ እውነትም ልጅቱ
 ልክ ናት ። «አባዬ» አለችው አሁንም «ለምንድነው ግን ሁሌ
 የምናረፍደው?» «እኔ ጓደኞቼ ጋር መሄድ አፈልጋለሁ» ብላ ምርር
 ብላ ማልቀስ ጀመረች።

እንደዚህ ተማራ ስትናገር ሰምቷት አያውቅም እና ደንግጦ እውነትዋን
 ነው በማለት ብሉ ብድግ አለ ። የማርፈዳቸው ነገር ዛሬ ብቻ ባይሆንም
 የልጁ አባባል ግን በጣም አስደነገጠው። «ይህች ትንሽ ልጅ ታዝባን
 እንደዚህ ያለችን? ሌላውማ ምን ይለን ይሆን?» አለ ጣደፍ ጣደፍ ብሉ
 ባለቤቱን ለመጣራት ወደ መታጠቢያ ክፍል ሲገባ እውነትም ገና
 እየተጣጠበች ነው።

ሚስት በመርፈዱ ባለመሳቀቷ ባልየው በማየቱ በጣም ተገረመ።
 ባለመናደድ ራሱን ተቆጣጥሮ ሲጠብቅ ቢቆይም አልቻለም። ልጁን ይዞ
 ለመሄድ ቢፈልግም ከሚስቱ ተለይቶ መሄዱ ሰው ምን ይለኛል የሚል
 ሀሳብ ጫረበት። ሁልጊዜ ግብዣ ሊናራቸው ሰዓት ባለማክበር ምክንያት
 ሳይጨቃጨቁ አልፈው አያውቁም። ታዲያ መኮራረፋቸውን ሰው
 እስኪያውቅባቸው ድረስ ሁለቱም ግብዣው ቦታ ላይ ሁሉ ኩፍስ ብለው
 ያመሽሉ። ራስ ደስተኛ ሳይሆን ለሰው ግብዣ ደስተኛ መስሉ መታየት
 እንዴት ያሳዝናል?

ሚስት ግን ሁልጊዜ የምትሰጠው ምክንያት ሌላው ተጋባዥ በጊዜ
 ስለማይመጣ እኛ እዛ ሄደን ምን እንሰራለን? የሚል ነው። ባል ደግሞ
 እኛ ስለሰው ምን አገባን በተጠራንበት ሰዓት መሄድ ብቻ ነው የእኛ
 ሃላፊነት ይላል። «የራሳችንን ድካም ለመሸፈን ምክንያት ማብዛት
 አያስፈልገንም» አለ ባልየው ። «እስከመቼ ድረስ ይህ ነገር ለእኛ

የጭቅጭቅ ምክንያት ይሆናል? ራሳችን መታረም ሲገባን ሁሌ በሌሎች እያመካከንን እድሜያችንን ጨረስነው» አለ። ታዲያ እንደምንም ጨረሰው ወደ ጥሪያቸው ሄዱ።

እንደው ይህን ለምሳሌ ያህል አቀረብኩት እንጂ ችግሩ ያለው በእኛ በሴቶች ላይ ብቻ ሳይሆን ወንዶቹም ጭምር ነው። እንዲህ አይነት ችግር የሚታየው በጥሪና በግብዣዎች ላይ ብቻ ሳይሆን በተለያዩ መልኩ በአብዛኞቻችን አለታዊ ኑሮ ውስጥ የሚዘወተር እና የሚታይ ችግር ነው። ይህንን ታዲያ በሽታ ልንለው እንችላለን።

ታዲያ ችግሩ እኛ ላይ ሆኖ እስከመቼ ድረስ ነው በሌሎቹ እያመካከንን ራሳችንን የምክንያት ለመቸ ብቻ ሆነን የምንኖረው? አንዳንዴም ለማርፈዳችን ምክንያት ለሰዎች ስንሰጥ ያልሆነ ነገር እንናገራለን። ደግሞ ሁላችንም ሌሎቹ በጊዜ አይመጡም ካልን ታዲያ ማንስ በጊዜ ሊመጣ ነው? በጊዜ መሰራት እና መከናወን ያለበትን ነገር ማን ሊያከናውነው ነው? ብዙ ጊዜ በጊዜ ባለመገኘት ምክንያት ብቻ ብዙው ሃላፊነት በጣም በጥቂት ሰዎች ጫንቃ ላይ ብቻ ተጭኖ ይታያል። ይህም የሚያመለክተው ሁሉም በጊዜ ተገኝቶ የራሱን ሃላፊነት ለመወጣት ታማኝ ሆኖ አለመገኘትን ነው። ታዲያ በጊዜ ተደምረው በጊዜ ማለቅ የሚገባቸው ነገሮች ሲጓተቱ ይታያሉ። በጊዜ እጥረትም ምክንያት ነገሮች እንደሚገባቸው የራሳቸውን ጊዜ ሲነፈጉ ይታያል። የዚህ ሁሉ መነሻ ታዲያ ሁሉም መገኝት በሚጠበቅበት ጊዜና ቦታ ያለመገኘቱ ነው።

እስከመቼ ድረስ ታዲያ ይህንን ጎጂ ባህል እንደጥሩ ነገር አቅፈን እየተንከባከብነው እንኖራለን? በእውነት ልናፍርበት የሚገባ ነገር አይደለም? በተለይ በሰለጠነው አለም እንኖራለን ብለን የምንለው ካለንበት ሀብረተሰብ ብዙ ልንማር ስንችል ይህ ግን አልገባን ያለ ነገር ሆኗል። በዚህ አጋጣሚ ደግሞ ብዙዎች በዚህ ውስጥም ታማኝነታቸውን የሚገልፁም መኖራቸውን ገልጼው ማለፍ አወዳለሁ ከእነሱ ብዙ መማር እንችላለን። እኛስ በውጪ አለም የጊዜን ውድነት በሚያውቁት መካከል ስንመላለስ ለጊዜ ያለን አመለካከት እንዴት ይሆን? ተገደን ሳንወድ ሰዓታችንን እንደምናከብር አልጠራጠርም። ምክንያቱም የሚያስከትልብንን ነገር እናውቃለን። ወይ ደሞዛችን ይቆረጣል ብሎም ከስራም መባረርንም ያስከትላል። ስለዚህ ተጣድፈን ተጠዳድፈን እንደምንም በሰዓታችን እንደምንገኝ የታወቀ ነው። በሰለጠነው አለም ጊዜ እና ስራ ክቡር ከመሆኑ የተነሳ በብዙ ነገር ጥለውን ሄደዋል።

ለዚህም ይሆናል በጣም ያደጉት። ሰው ጊዜን ካላከበረ በጊዜ ውስጥ የሚሰራውን ስራ ዋጋ ማሳጣቱ አይደለምን?

ታዲያ ይህንን ማድረግ ከቻልን በማህበራዊው ኑሮአችን ለምን ለጊዜ ታማኝ መሆን አቃተን? ወይስ ለዛኛው ዋጋ “ስለምናገኝበት ለዚህኛው ምንም ዋጋ የማናገኝበት ስለሚመስለን ይሆን? እንደዛ ካሰብን ከእንዚሁከሄር ዘንድ ያለውን ዋጋችንን ችላ ብለናል ማለት ነው። ሃላፊነታችንንም ዘንግተናል። ለመሆኑ ሌሎች ያከበሩትን እኛ ለምን ዋጋ ነሳነው? ስንቱንስ ጊዜያችንን በከንቱ አባከነው? ይህን ጎጂ የሆነውን ባህል እንደ ጥሩ ነገር ለዘመናት አዝለነው የሚያጎጠንስ እስከመቼ ነው?

ዛሬ ከስር ከስራችን ድክ ድክ የሚሉት ልጆቻችን ጉድለታችንን ማየት ደምረዋል። ካልታረምን እነሱም እንደጥሩ ነገር ከእኛ ተቀብለው ዘመናቸውን ሙሉ እንደ ተሰቦ በሽታ ይበካላቸዋል። እነሱ የምንኖረውን እና የምንናገረውን በአእምሯቸው እየቀረፁ የሚያድጉ ተተኪ ትውልዶች እንደሆኑ እየዘነጋነው ያለን ይመስለናል። ታዲያ ለዚህ ትውልድ ምን እያስተማርነው ይሆን እያለፍን ያለነው? እኛ ያላከበርነውን እነሱ እንዲያከብሩት እያስገደድናቸው እንገኝ ይሆን? ልጆች እኮ ከምንናገረው ይልቅ የምንናገረውን ኑሮ ነው የሚያከብሩትና የሚመስሉት። እኛ በዚህ ነገር ላይ ካልተስተካከልን በወደፊት ኑሮአቸው ላይ እንክርዳድ እየዘራን እያለፍን እንዳለን እናስተውል።

እኔ በልጅነቴ ከአባቴ ተምሬው ያለፍኩት ነገር በህይወቴ ትልቅ ትልቅ ቁምነገር እንድገበይ አድርጎኛል። አባቴና እናቴ አስተማሪዎች ስለነበሩ በተለይ አባቴ እኛ ልጆቹ ትምህርት ቤት አርፍደን ከደረስን ከሌሎቹ ልጆች የበለጠ ቅጣት ነበር የሚቀጣን። ለምን እንደዚያ እንደሚያደርግ ስንጠይቀው እንዲህ ይለን ነበር። የአስተማሪ ልጆች ሆነው ያረፍዱ መባልን አልፈልግም ይለን ነበር። ለእኛም ቅጣቱ ከበድ ስለሚልብን ከዚያ ለማምለጥ ሰአታችንን እናከብር ነበር። ታዲያ በእኛ ህይወት ውስጥ ትልቅ ነገር ሆኖ አልፎአል። እኛም ሁላችን ለተተኪው ትውልድ አስተማሪዎች መሆናችን ነው። ታዲያ ምን እያስተማርናቸው እያለፍን እንሆን? በዚህ መጉደላችን ደግሞ የብዙ ወዳጆቻችንን ልብ እያዛልን እና ግንኙነታችንን እያሻከርን እንዳለን ተረድተን ይሆን? ሰልችተናቸውም ትተውን የሄዱም ሊኖሩ ይችላሉ ብዬ እገምታለሁ። ስለዚህ ወዳጆቻችን በዚህ ምክንያት እንዳናጣ እንታረም።

የዛሬ አስራ አምስት አመት ገደማ ይሆናል ላንድ ሰርግ ተጠርተን ሄድን። እኔና ባለቤቴ ጥሪያችንን አክብረን በተባልነው ስአት ስንደረስ

እንደኛ ሰዓታቸውን አክብረው ከተገኙ ጥቂት ሰዊድናውያንና በጣት የሚቆጠሩ አበሾች በስተቀር አዳራሹ ባዶ ነበር። ስራችን አላፍርግ ለሲውድናውያኑ ማስረዳትና ማስተባበል ጀመርን። ዝም ብለን ሁለት ሰዓት ሙሉ ካለምንም ነገር ተቀመጥን። ሰው እየተገጠጠ መምጣት ጀመረ። ለካስ ሰው እርስ በራሱ ሰው አይመጣም እየተባባለ ነበር የዘገየው። መቸስ እነኞ አብረውን የነበሩት ሲውድናውያን ባይናገሩትም ሁለተኛ የአበሻ ሰርግ አያድርሰኝ ሳይሉ የሚቀሩ አይመስለኝም። ታዲያ ይህ አያስገምተንም አያላፍረንምስ? ለሰዓትት አለመታመናችንስ ቃላቶች አያሰኝንም? ወገኖቼ ይህ በሽታ መድሃኒት አለው ብለን ካመንን ደግሞ መድሃኒቱስ ምንድነው ብለን መጠየቁ መልካም ይመስለኛል ።

እንግዲህ ይህ ችግር በብዙዎቻችን ዘንድ እንደሚታይ ካመንን ለዚህ ምክንያቱ ምንድነው? ወደ ሚለው እና ከዚህስ ለመውጣት ምን እናድርግ? የሚሉትን ሁለት ጥያቄዎች ማንሳቱ ይበላል ። በሰዓት ላለመገኘታችን ዋና ዋና ምክንያቶቹ ምንድናቸው? ብዙ ምክንያቶችን መዘርዘር እንችላለን ግን በጥቂቱ እናያለን ።

- በሌሎች ማመካከት
- እቅድ አለማውጣት
- ስንፍና ወይም ቸልተኝነት
- ዝንጉነት

በሌሎች ማመካከት

ሰው የራሱን ድካም በሌሎች ድካም መሸፈን ማለት ነው ። የእኔ ሠዓት አለማክበር በሌሎች ባለማክበር ምክንያት ነው እንጂ ሌሎች ቢያክብሩ ኖሮ እኔም አክብር ነበር የሚል አባባልን ይመስላል። ይህ አይነት አመለካከት ያለው ሰው ራሱን በሰዎች የጊዜ ሚዛን ውስጥ አስገብቷል እንጂ በራሱ የጊዜ ስልት ውስጥ አልገባም። ስለዚህ በጊዜ ላይ ባለው አመለካከት የራሱን ማንነት ለሌላው ማንነት አሳልፎ ሰጥቷል ማለት ነው።

ከዚህ ውስጥ ለመውጣት ሰውየው የራሱ ማንነት እንዳለው ተረድቶ በራሱ የጊዜ አመራር ውስጥ ሊገባ ይገባዋል ማለት ነው ። የሌላው መሳሳት ለእሱ መሳሳት መመዘኛ መሆን አለበት እንዴት? ሌላው ቢያረፍድ እሱም ማርፈድ አለበት ማለት ነው? ሁሉም ራሱን ካረመ

ሌላው የሚያቀርበው ምክንያት ሊጠፋ ነው ስለዚህ ከራስ መጀመሩ ሳያስፈልግ አይቀርም ።

እቅድ አለማውጣት

ሰው በቀን ውስጥ የተሰጠውን ሰዓት በእቅድ አለመጠቀሙ እና ቅድሚያ ለሚገባው ጉዳይ ቅድሚያ እየሰጠ ነገሮችን አለማድረጉ ጊዜን አላግባቡ እንዲያባክን ያደርገዋል። ለጉዳዮች መዘግየትንም ያስከትልበታል። ሰው ሁሉ በቀን ሀያ አራት ሰዓት የፈለገውን ሊያደርግበት ተስጥቶታል። ሰዓቱ ሊቆጣጠረው ሳይሆን እሱ ግን በአግባቡ እቅድ እያወጣ እንዲጠቀምበት ነው ። ታዲያ በተሰጠው ቀን ውስጥ በቀኑ ማድረግ ያለበትን ነገሮች በቅደም ተከተል ማስቀመጥ አለበት ። ይህን ማድረጉ መደረግ ያለባቸው ነገሮች በቂ ጊዜ አግኝተው እንዲከናወኑ ይሆናል ። ስለዚህ መገኘት በሚገባው ቦታ በጊዜው እንዲገኝ ይረዳዋል ። እንዳንድ ማከናወን ያለበትንም ነገሮች በጊዜው እንዲያጠናቅቅ ይሆናል።

ስንፍና ወይም ቸልተኝነት

ስንፍና ማለት ግድየለሽነት ማለታችን ነው ለአንድ ነገር ትኩረት አለመስጠትም ጭምር። ንቀትም ልንለው እንችላለን። እንዲህ አይነት አመለካከት ያለው ሰው ጊዜን አለመጠበቁ ብቻ ሳይሆን በጊዜ ውስጥ የሚደረገውን ሁኔታ ወይም ነገር ችላ ማለት እና አቅልሎም ማየት ይንጸባርቅበታል ። ብዙ ጊዜ ምንም የሚያደርገው ነገር ሳይኖረው ራሱን በማስነፍቅ ብቻ ተቀምጦ ጊዜውን በቸልተኝነት ያቃጥላል ። ታዲያ ይህ ሰው ከዚህ ለመላቀቅ ቆም ብሎ ምን እያደረገሁ ነው ብሎ ማሰብ አለበት ። ስንፍና ኃጢያት መሆኑንም ማወቅ አለበት ። ጊዜ ዋጋ ያለውና ከእንዚሁኑኑ የተሰጠ በረከት መሆኑን ባለመዘንጋት በጊዜ ውስጥ ግዴታውን መወጣት እንዳለበት ማወቅ መልካም ነው። በጥንቃቄያዊ የጊዜ አጠቃቀምም የጊዜው ባለቤት ጌታ ይከብራል።

መዘንጋት

መዘንጋት ስንል መርሳት አለማስታወስ ማለት ሲሆን ሰው ብዙ ጊዜ የሚዘነጋው ለምንድነው ብንል ብዙ ምክንያቶችን ልንዘረዝር እንችላለን። እንደኛው እና ትልቁ ምክንያት ብዙ ሃሳብ እና እቅድ ውስጠ ሲኖረው ነገሮችን በቀላሉ ሊዘነጋ ይችላል። ይህ አንድን ነገር

ለመስራት ከመፈለግ የመጣ ነው ብለን ብንልም ግን ከተደጋገመ ብዙ ነገር ሊያበላሽብን ስለሚችል ምን እናድርግ? የሚለውን ጥያቄ ማንሳቱ መልካም ነው። ብዙዎቻችን ብዙ ጊዜ እንደምንዘነጋ ብናውቅም ምንም ማድረግ አልቻልንም ብለን ክብደት ሳንሰጠው ብዙውን ጊዜ እናልፈዋለን ነገር ግን ዝም ብሎ ሊታለፍ የሚገባው ነገር አይደለም ። አንደኛው መፍትሄ ሊሆን የሚችለው ወረቀት የያዘውን አይለቅም እንደሚባለው ፕሮግራሞቻችንን ማስታወሻ ወረቀት ላይ ብንመዘግባቸው በቀላሉ እንዳንረሳቸው እንሆናለን።

ደግሞም ይህ ልምድ በብዙሃኑ ኢትዮጵያውያን ዘንድ የተለመደ ስላይደለ ብንለማመደው አይከፋም። በወረቀት ላይ ማስፈር ብቻ ሳይሆን ያስፈርናቸውንም በየጊዜው መመልከቱ በጥቂቱም ቢሆን ይረዳናል ብዬ አምናለሁ።

አምልጥ

በአንድ አገር አንድ ጊዜ ሀይለኛ ረሃብ ገባና አህያና ውሻ ከባለቤታቸው ኮብልለው የረሃቡን ጊዜ አብረው ሲያሳልፉ ቃል ተገባብተው ምግብ ፍለጋ በተጣበቀ አንጀታቸው ጉዞ ጀመሩ። ታዲያ የረሃቡን ጊዜ አብረው ለማሳለፍ ልባቸው እንደፈቀደው እግራቸው እየመራቸው እየተደጋገፉና ያገኙትን እየተካፈሉ ብዙ ከተጓዙ በኋላ በመጨረሻ ለምለም ሰፍራ ይደርሳሉ። ችግር ቶሎ ይረሳልና ያሳለፉትን የረሃብ ጊዜ ዘንግተው በመስገብገብ አይናቸው ያየውንና ልባቸው የተመኘውን እያግበሰበሱ ቀንና ሌሊቱን መለየት እስኪሳናቸውና ቁንጣን እስኪይዛቸው ድረስ ዝም ብለው መብላት ጀመሩ።

ሁሉም ነገር ከልክ ሲያልፍ መጥፎ ነውና እየለቃቀሙ ሳያስቡት ጅብ ሰፈር ይደርሳሉ። የውሻ የማሽተት ችሎታው የላቀ ነውና አካባቢውን ሰካ አሽትቶ ለይቶት ፍሮ ፍርሃት ፍርሃት ይለውና ቁና ቁና መተንፈስ ይጀምራል። አደጋ ላይ ሊወድቁ እንደሆኑ እያወቁ ወደ ጓላቸው መመለስ ሲገባቸው የልባቸው ምኞት ቀጥሎ ቀጥሎ እያላቸው ዝም ብለው መብላታቸውን ቀጠሉ። አያ ውሻ በሃሳቡ ከጅብ ጋር የጎረጥ የተላለፈበት እና ሽሽቶም ወደቤቱ ያመለጠበትን ጊዜ አሰብ ብዙ ጊዜም ከአፉ እንደ ዳነ አስታወሰ። ባለቤቱም ብዙ ጊዜ ከጅብ አፍ ያስጣለው ጊዜ በሃሳቡ መጣበትና አሁን ባለቤቱ አጠገቡ እንደሌለ ሲያስብ ፍርሃት ፍርሃት አለውና እንባ ተናነቀው።

ባለቤቱን ሳያማክር በራሱ ሃሳብ ተመርቶ ለዚህ እንደተዳረገ ቢረዳውም ምንም ማድረግ አልቻለም። ራሱ ያመጣውን ጣጣ ራሱ መወጣት እንዳለበትም ተረድቷል። ታዲያ ነፍስ ውጭ ነፍስ ግቢ ሆነ። ልቡ በፍርሃት ድው ድው ሲል ተሰማው። ላምልጥ ቢል የማይመለጥበት ሆነበት። ድምፁን አጥፍቶ ትንፋሹን ውጦ እንደ ምንም ጨለማውን ለማሳለፍ ከልቡ ጋር ተሰማማ። የዛሬን ብቻ ላምልጥ እንጂ ሁለተኛ አያዳገመኝም እያለ አምላኩን ተማፀነ ።

ጓደኛውን ለማስጠንቀቅ «አያ አህዩ!» ብሎ ሲጣራ ፣ እሱ አልጠገብ ባይ ተጋድሞ ሲገጥ ያየዋል ። ውሻውም «አንተ የጅብ ሰፈር ነው ያለነው!» «የጅብ ሰፈር!» አለው ቀስ ብሎ። አያ አህዩ ደግሞ በጥጋብ አለም ውስጥ ስለነበር «ምንድነው ምትለው እኔ እንደውም ጩህ ጩህ አሰኝቶኛል» አለው ። ውሻው «ሽረ ተው አያ ጅቦ ይሰማሃል» አያ አህዩ «ቢሰማኝስ» ውሻውም «ይበላናላ» በማት አስጠነቀቀው። አያ አህዩ የልሹ ሃሳብ ጩህ ጩህ ነው የሚለው። ውሻ

ደግሞ አምልጥ አምልጥ ስለነበር በሃሳብ አልስማማ ሲሉ «የዛሬን ብቻ» እያለ ውሻ መለማመጥ ጀመረ። አያ አህዩ «አንተ ፈሪ እንደውም አንዴ ልጩህ እና ይውጣልኝ» ብሉ «ሃ ሃ ሃ ሃ» ከማለቱ አያ ጅቦ ለካስ ባጠገባቸው አድፍጦ ይጠብቅ ኖሮ ከች ብሉ አፈፍ አደረገው ።

አያ አህዩ «ውይ ጌታዬ ጌታዬ አይደግመኝም» ሲለው ጅቡም «ማን ለቆህ ይደግምህ» አለው ። አያ አህዩ ሲጨንቀው ውሻን ያስጥለኝ እንደሆነ ብሉ ሲያየው እግራ አውጭኝ ብሉ ጥሉት ሲሸሽ አይቶ «ንዴ ንዴ ምነው አስጥለኝ አስጥለኝ እንጂ ላንከዳዳ ቃል ተግባብተን?» ሲለው ውሻውም

«ብትሰማኝ ኖሮ ተው ስልህ ወንድሜ መች አይህ ነበረ ጅብ ሲበላህ ቆሜ እግራ አድኝኝ ብዬ አኔው አመልጣለሁ ብዘገይ ልበላ መሆኔን አውቃለሁ ብዬ አመልጣለሁ ለማዳን ነፍሴን ራስን አድኖ ነው ሌላውን ማዳን» ብሉ

እየሮጠ ወደ ጓላ ዞር ብሉ ንደኛውን ሲያየው አያ ጅቦ በራበው እንጀቱ እያጣደፈ እየቦጫቄቀው ውሻው ደግሞ አምልጦት እንደሆነ ለማየት ቀና ሲል አይን ለአይን ግጥምጥም አሉ። ተራህን ጠብቅ የሚለው መሰለው እኛ እግራ አውጭኝ ብሉ እንደ ምንም እየወደቀና እየተነሳ ተላልጦ ከጠላቱ ጉሮሮ አመለጠ። ይህ ትምህርት ያዘለ ተረት ብዙ ያስተምረናል። አንዳንዴ የእኛንም ህይወት ያንፀባርቃልና ነው። ማለፍ ከማይገባን ክልል አልፈን ስንገኝ ራሳችንን አደጋ ውስጥ እንደምንጥል ነው የምናየው። ታዲያ በዚያን ጊዜ አምልጥ የሚል መልእክት በተለያዩ መንገድ ሲመጣልን ከታዘዝን እናመልጣለን ካልታዘዝን እና ችላ ካልን ደግሞ አደጋ ላይ ልንወድቅ እንደምንችል መዘንጋት የለብንም።

አንዳንዴ ልባችን የራሷን ፈቃድና ምኞት ለመፈፀም ከአምላካችን ፈቃድ አስከብልላን በውስጣችን በበረታው ሃሳቧ ወደ ፈቃዷ እየነዳችን እኛም እየተነዳን በመጨረሻ ራሳችንን ለአደጋ አጋልጠን የምታስጠን ጊዜ ጥቂት አይደለም ። ሆኖም የማይሳሳት ሰው የለምና ከስህተት ተምሮ መታረም እና መመለስ አስተዋይነት ነው። እንዲተኝነት ደግሞ አለማስተዋል እና ራስን ሊወጡበት ወደ ማይችሉት ረመጥ ውስጥ እንደ መጣል ነው ።

በተለያዩ መንገድ ከፊታችን ጉዳት እንዳለ እያወቅንና ሳናውቅ ወደ ጥፋት እየሄድን ሳለን አምልጥ የሚለን ማስጠንቀቂያ በተደጋጋሚ እንዲሁም በተለያዩ መልኩ ሲመጣልን ችላ ብለን በልባችን በሞላው ሃሳብ ተሸንፈንና የራሳችንን መንገድ ቀይሶን ከእግዚአብሔርና ከሰው በጎ ሃሳብ ወጥተን በመሄዳችን ምክንያት ራሳችንን ባመጣነው ፈተና መራራ ፍሬ የምንቀጥፍበት ጊዜያት ጥቂት አይደለም። ያ የፈተናና የችግር ጊዜ አልፎ ደግሞ ያሰብነው ሁሉ ተሟልቶልን እና በምቶት ጎዳና ልባችን ጠግቦ ያለን አልበቃ ብሉን ሌላ ለመጨበጥ ስንቅበዘበዝ ወደ ላይ ቀና ብለን የአምላካችንን ፈቃድ ማሰብ እስከሚሳነን ድረስ የምድሩን ብቻ እያሰብን የምድራዊውን ብልፅግና እንጠግብ ብለን በምቶት መረብ ውስጥ ተጠምደን አምልጥ የሚል ድምጽ ሲሰማን ማምለጥ ህይወትን ማትረፍ ነው።

ስለዚህ ወገኔ አሁንም አምልጥ!
ከምቶቱ ጎዳና አምልጥ!
በራስህ ሀሳብ ከመነዳት አምልጥ!
መልካም ከሚመሰሉና የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሌለባቸው ነገሮች አምልጥ!
ከቸልተኝነትና ከስንፍና አምልጥ!
ከጠላትህ ጉሮሮ አምልጥ አምልጥ

ምስክርነት

በጌታ የተወደዳችሁ ወገኖቼ የእግዚአብሔር ፀጋና ሰላም ይብዛላችሁ እያልኩ ከዚህ ቀጥሎ እግዚአብሔር በህይወቴ ያደረገውን ልመስክርላችሁ እወዳለሁ ።

«በምድር ላይ የሰው ህይወት ብርቱ ሰልፍ አይደለም?» ብሎ በኢዮብ 7:1 እንዳለው እያንዳንዳችን በተለያዩ ብርቱ ሰልፍ ውስጥ እያለፍን እንዳለን እንምታለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ ዮሃ 16:33 ይላል እና ቃሉ። በምናልፍበት ነገር ሁሉ ውስጥ ግን የእግዚአብሔር ፀጋ እንዳልተለየን አምናለሁ። ታዲያ ዛሬ እኔም ጌታ ከረዳቸው ውስጥ ኦንዷ በመሆኔ አምላኬ ያደረገልኝን ለመናገር በቅቻለሁና ለመስግንዋለሁ

ቀኑ በፈረንጆች አቆጣጠር ሰኞ የካቲት 14 2005 ሲሆን ወቅቱ ክረምት ቢሆንም በረዶው እዘናግቶ ከታሰበው በላይ የወረደበት አለት ነበር። እኔና ባለቤቴ ልብስ የምናጥብበት ቀን ስለነበር ልብላችንን አጣጥበን ተሽክመን ወደ ቤታችን በመመለስ ላይ እያለን ያልጠበቅነውና ያላሰብነው ድንገተኛ ነገር አጋጠመን። ባለወቅታችንና ባልገመትኩት ሁኔታ በረዶው አንሸራቶኝ ራሴን መሬት ላይ ወድቄ አገኘሁት።

ታዲያ ሰወድቅ እየደጋገምኩ ያልኩት ትዝ የሚለኝ ነገር ቢኖር በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚል ነበር። ይህንን ስም ከዚህ በፊት በሆነው ባልሆነው ጠርቼው ባውቅም የዚያን አለት ግን በጣር እንደጠራሁት አስታውሳለሁ። አወዳደቄ መጥፎ ስለነበር ወደ ሆስፒታል በአንቡላንስ ተወሰድኩ። ከታፋዩ ሥር ትንሽ ጆማት ተበጥሶ ኖሮ በቃላት ልገልፀው የማልቻልው ህመም ያሰቃየኝ ጀመር። ለመነሳት ለመቀመጥ እንዲሁም ልብሴን ለመልበስ እና ለማውለቅ ሽንት ቤት ለመቀመጥ በጣም ጭንቅ ነበር እግሬን ትንሽ የነኩኝ እንደሆነ መጮህ ሆነ ። ትላንት ያስጨነቀን ነገር ዛሬ አልፎ ሲወራ እንዴት ቀላል ነው? የማያልፍ ነገር እኮ የለም! እግዚአብሔር በቃ ሲል በቃ ነው!

ታዲያ እነኞ ወዲያና ወዲህ መሮጥ የሚወዱት አግሮቼ እረፉ ሲባሉ እጆቼ ደግሞ ይዘውት የማያውቁትን ምርኩዝ እንዲይዙ ተገደዱ። ከበር ሲያዩት ያምር ሲይዙት ያደናገር እንደሚባለው ምርኩዙ እጄ ሲገባ ግራ ተጋባሁ ሁኔታዎችን ለመቀበል እና አዳዲስ ነገሮችን ለመልመድ ራሴን ማዘጋጀት የእኔው ድርሻ ነበርና ሁሉም የራሱን ጊዜ ወሰደ። የመጀመሪያዎቹ ሳምንታት ድንጋጤው እና ስቃዩ በዝቶብኝ ስለነበር አምላኬ የተወኝ ለጭከራ አሳልፎ የሰጠኝ እና ፊቱንም ከእኔ

የመለሰብኝ መስሎች ስለነበር ለምን? በማለት በእግዚአብሔር ላይ ተነሳሁ ንግግራ ሁሉ ምን በደልኩ? ምንስ አጠፋሁ? ብቻ ሆነ። በዚያን ሰዓት ደግሞ በሰራዬም አካባቢ ሌላ ለምን? የምልበት ሁኔታ ተፈጥሮ ስለነበር ይህ ደግሞ ሲጨመርብኝ በእንቅርት ላይ ጀሮ ደግፍ እንደሚባለው የሆነብኝ ስለመሰለኝ ወይኔ! አልኩ።

አንዳንዴ አንዱን ሳትወጡት ሌላ በሌላው ላይ ሌላ አይሆንባችሁም? ልክ እንደዚያ ሆነብኝ። ግን እግዚአብሔር ለካ በሁሉም ነገር ውስጥ በጊዜው ያልታየኝ ለእኔ መልካም ነገር ነበረው። ያ ሁሉ አወድሃለሁ አመልክህለሁ እግዛልሃለሁ ስል የነበርኩት ሴትዬ በአንድ ጊዜ ውልቅልቄ ወጥቶ ታች ወረድኩኝ። እግዚአብሔርን ከፈተናዬ በታች አድርጌ ቆጠርኩት ። ፈተና አፍጥጦ ሲመጣ እንዴት አስጨናቂ እና አስፈሪ ነው አምላካችን ከፈተናችንና ከሚያስጨንቀን ነገር ሁሉ በላይ መሆኑን ማሰብ መቻል ደግሞ ከፈተናችን በላይ እንድንሆን ያደርገናል። ይህንን ግን መጀመሪያ ላይ ማሰብ አልቻልኩም ነበር ።

ቀኑ እየሄደ ስቃዬም ትንሽ እየቀነሰልኝ ሁኔታዎችን እየለመድኩና እየተረጋጋሁ መሄድ ስጀምር 'እግዚአብሔር መረጋጋቱን ጠብቆ ከዚህ በፊት እኔም ጠይቄው እሱም ተናግሮኝ የዘነጋጋቸውን አንዳንድ ነገሮች ወደ ልቤ ማምጣት ጀመረ ።

ሁል ጊዜ አዲስ አመት ከመግባቱ በፊት በቤተክርስቲያናችን ያለፈውን አመት አገልግሎታችንንና ህይወታችንን የምንመረምርበት የፀሎት ጊዜ ስላለን አዲስ አመት ከመግባቱ በፊት የፀላይኩት ፀሎት ትዝ አለኝ። እግዚአብሔር የመጪ ውን አመት ህይወቴን እንደሚመቸው አድርጎ እንዲያስተካክል ብዬ ተመኝቼ ነበር የዋዜማው ምሽትም እንዲህ የሚል ቃል ተሰጠኝ ።

«ስለዚህም ምክንያት ይህን መከራ ደግሞ ተቀብያለሁ ነገር ግን አላፍርበትም ያመንኩትን አውቃለሁና የለጠሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቀው እንዲችል ተረድቻለሁ።» 2ጢሞ1:12 የሚል ቃል ተሰጥቶኝ በወቅቱ አላስተዋልኩትም ነበር ። ይህ ከመውደቁ ከ1 ወር ከ14 ቀን በፊት ነበር ነው።

የሰው ህይወት በመከራ ውስጥ ሊሰራ እንደሚችል ባውቅም የእኔን ግን በመከራ ውስጥ አሳልፎ እንዲያስተካክለኝ ማለቴ አልነበረም። መከራን ማን ይወድና! ታዲያ በዚህ ውስጥ ሁሉ እግዚአብሔር አሁን በመከራሽ ውስጥ እገኘሁሽ የሚለኝ ይመስለኝ ጀመር። ብዙውን ጊዜ ቤት ውስጥ ብቻዬን ስለማሳልፍ አውነትም በተለያዩ መንገድ ያገኘኝ ጀመር። እግራ ደህና አያለ ጊዜ በማጣት ምክንያት ላልደረሰኩባቸው

ነገሮቼ ቁጭ ብዬ ጊዜ እገኘሁ። ሳልወድ እግሩ ስር ቁጭ ብዬ ብዙ ነገር መማር ጀመርኩ። በመከራ ውስጥ ሆኖ ትክክለኛ አምልኮንም ተለማመድኩ። ለካስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ወደ ሰዎች የሚመጣ ፈተና እግዚአብሔርንና ሰዎችን በመስመር ያገናኛል።

እስኪ ወገኖቼ በዚህ ጊዜ በተለያዩ ፈተና ውስጥ የምታልፉ ብትኖሩ በፈተናችሁ መሃል አንዴ ቆም በሱና ከጌታ ጋር ያላችሁን ግንኙነት መርምሩ። ከእግዚአብሔር ጋር በፈተናችሁ መሀል ተገናኝታችኋል? ትላንት በደህናው ጊዜ የሰማችሁት የእግዚአብሔር ቃል አሁን በፈተናችሁ ጊዜ ምን ይላችኋል? በፈተናችሁ መሃል ከአምላካችሁ ጋር ባለመገናኘታችሁ ምክንያት ዛሬ በልመና ብቻ ተሞልታችሁ ጥያቄዎቻችሁ በፈለጋችሁት መንገድና ባለባችሁት ጊዜ ባለመመለሱ ምክንያት በእግዚአብሔር ላይ አኩርፋችሁ እና በተስፋ መቁረጥ እንዲሁም በምሬት ውስጥ ትገኙ ይሆን?

አንዳንዴ እግዚአብሔር ሊያገኝን ሊፈልግ መልካም የማይመስሉ ሁኔታዎችን በህይወታችን ያመጣል። ድንገት ሳንፈልጋቸው በህይወታችን ጣልቃ የሚገቡ ነገሮች ሲመጡ ራሳቸውን የቻሉ ትምህርት ቤት ስለሆኑ ብዙ ልንማርባቸው ስለምንችልም ባንማረርባቸው መልካም ነው ። ይልቅስ ወደ ሌላ አዲስ ምእራፍ መሸጋገሪያ ድልድዮች ይሆኑናል። ከወደቅሁም ከ11 ቀን በኋላ ደግሞ አይቼ የዘነጋሁትን ሕልም ጌታ ወደ ልቤ አመጣ። ከነበርኩበት ሁኔታ ጋር ስለተገናኘብኝ ህልሙ ትዝ ሲለኝ በጣም ደነገጥኩ። ይኸን ያየሁት ከመውደቁ ከ3 ወይም ከ4 ወር በፊት ነበር ።

ህልሙም እንዲህ ነበር በቤተክርስቲያናችን በመዝሙር አገልግሎት ውስጥ ሳገለግል በእጆቼ ሁለት ምርኩዝ ይገዢ ይመስለኛል እንዲህ የምለው እኔ ምርኩዝ ይገዢ ቀርቶ በቃሬዛ ላይም ብቀመጥ እግዚአብሔር አምላኬን ሁልጊዜ አገለግለዋለሁ!! የሚል አጭር ሕልም ነበር ያየሁት ለካስ ምርኩዝ እንደምይዝ የሚያሳስበኝ ከጌታ የሆነ መልእክት ነበር። በዚህ አጋጣሚ የምናያቸው ህልሞችና ራእዮች ችላ ሳንላቸው ልንፀልይባቸውና ከእግዚአብሔር መሆናቸውንና አለመሆናቸውን በእግዚአብሔር መንፈስ ጠንቅቀን ልንለያቸው እንደሚያስፈልገን ጠቅሼ ማለፍ አወዳለሁ ።

በፊታችን ፈተና እንደሚመጣ የሚያስጠነቅቀን መልዕክት በተለያዩ መንገድ ሊመጣ ይችላል ። ግን የእኛ ማስተዋል ምን ያህል ይሆን? ደግሞ እንዴትስ እንጠብቀው ይሆን? «እግዚአብሔር በአንድም በሌላም ይናገራል ሰው ግን አያስተውለውም።

በሕልም በሌሊት ራዕይ አፍላ እንቅልፍ በሰዎች ላይ ሲወድቅ በአልጋ ላይ ተኝተው ሳለ በዚያን ጊዜ የሰዎችን ጆሮ ይከፍታል በተግላፁም ያስደነግጣቸዋል ። ኢዮብ 33:- 14 - 18
 ታዲያ እንዳየሁት ህልም ሁለት ምርኩዝ ይገዢ ራሴን ማግኘት ድንጋጤና መገረም ውስጥ ከተተኝ ። ድንጋጤው መገረሙ እና አለማስተዋሌ አንድ ላይ ተዋህደው ሌላ ስሜት ውስጥ ቢከተኝም፤ እግዚአብሔር ግን በዚያ ውስጥ ሁሉ ያረጋጋኝና ያፅናኝ ነበር። እግዚአብሔር በቃሉም በሕልምም አስቀድሞ ተናግሮኝ ባለማስተዋሌ ምክንያት በህይወቴ ሊሰራው የጀመረውን እንዳይሰራ እንዳላገደውም ተረዳሁ ።

«ሁሉን ታደርግ ዘንድ ቻይ እንደሆንክ ሃሳብህም ይከለክል ዘንድ ከቶ እንደማይቻል አወቅሁ» ብሎ ኢዮብ 41:1 ላይ እንዳለው ።
 አንድ ቀን እንዲህ አልኩ በዚህ ውስጥ የተማርኩትን ነገር ለወገኖቼ መናገር አለብኝ ብዬ አሰብኩና እንደገና ደግሞ ሕልሙ ከተፈፀመ በኋላ ብናገር ማንስ ያምነኛል? እያልኩ እግዚአብሔርን መገመት ጀመርኩ። ይሁን እንጂ ሰው እግዚአብሔር ከተናገረው ውጭ አንዳች አይጫምር ወይም አይቀንስ እንጂ በእርግጥ የተናገረው እርሱ መሆኑን ካረጋገጠ ሰው ቢያምነው ባያምነው፤ ቢቀበለው ባይቀበለው፤ የሰውዬው ሃላፊነት መናገር ብቻ ነው ደግሞ አልኩ ። ብቻ እግዚአብሔር ያልተናገረውን ተናገረኝ ያላሳየውን አሳየኝ አይበል እንጂ። በዚህ ዘመን እግዚአብሔር እንደማይናገር እሱን የረዳን መስሉን ከራሳችን ብዙ እንናገራለን። ነገር ግን ላልነው ሁሉ ደግሞ እንጠየቅበታለን ።

በሌላ በኩል ደግሞ ጠላቴ ምን ተደረገልኸና ነው የምትመሰክረው እግርሽ እንደሆነ ያነክሳል ምርኩዝሽንስ መቸ ጣልኸና? ይለኛል ። በጠላቴ ክስ መሃል ቆም ብዬ እግዚአብሔር አንድ ነገር እንዳሰብ ረዳኝ ። ወገኖቼ ጠላት ክሱን ሲያበዛባችሁ በጌታ ፊት ቆም ማለት እንዴት ያሳርፋል መሰላችሁ ። ታዲያ እንዲህ ብዬ አሰብኩ አሁን ካለሁበት ሁኔታ የባሰ ነገር ገጥሞኝ ቢሆንክ ኖሮ፤ በጭንቅላቴ ወድቄ ቢሆን ፤ ሌላ የከፋ ሁኔታ ይገጥመኝ አልነበረም? ልጆቼ እና ባለቤቴስ ምን ይሆኑ ነበር? አልኩ። እግዚአብሔር ግን ለከፋ ነገር አላልፎ ስላልሰጠኝ አምላኬን ባለሁበት ሆኜ በእንባ ማመስገን ጀመርኩ ። ወገኖቼ እስኪ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ ይህ ለምን በእኔ ደረሰ ብላችሁ የምትማረሩባቸው ነገሮች ይኖራቸው ይሆን? እስቲ ነገሮቻችሁን በዚህ ጊዜ አስቧቸው። በሌላ አንፃር ደግሞ አሁን ከምትማረሩባቸው ነገሮች የባሰ ነገር ምን ሊደርስብኝ ይችል ነበር ብላችሁ ደግሞ ለመገመት ምክሩ።

ምናልባት ሊደርስብኝ ይችል ነበር የምትሉት ነገር ግልፅ ባይሆንላችሁ ግልፅ አለመሆኑ ራሱ እግዚአብሔር ሲጠነቀቅላችሁ እንደሆነ አትርሱ። ታዲያ ሊደርስብኝ ይችል ከነበረው ከከፋው ነገር ስለጠበቀን አሁን ባለንበት ሁኔታ ውስጥ ሆነን አምላካችንን ልናመስግነው አይገባንም? ሰው ባለበት ሁኔታ ውስጥ ሆኖ የከፋ ነገር ሊደርስበት ይችል እንደነበረ ማሰብ መቻሉ ራሱ፤ አሁን ላለበት ሁኔታ አምላኩን እያመሰገን እንዲያልፍ ጉልበት ይሆነዋል። «ደግሞ ለሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው። ትታገሱም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋልና» አሜን ። 1ኛ ቆሮንቶስ 10 - 13

የእግዚአብሔር ቃል በሌላ መልኩ ደግሞ ወደእኔ መምጣት ጀመረ «እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ ሀሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን» በሮሜ 8:28 የሚለው ቃል በተለያዩ ወገኖች ከአስር ጊዜ በላይ ወደ እኔ ቢመጣም፤ ወደ ውስጤ ግን አልገባም ብሎኝ ነበር ። በኋላ ግን ቃሉን ለብቻዬ ማሰላሰል ጀመርኩ። ወገኖቼ ይህን ቃል ብዙ ጊዜ አልሰማነውም? አልሰበክንበትም? ሌሎችንስ አላፅናናንበትም? ታዲያ ሌሎችን ያፅናና ቃል ዛሬ በፈተና ላለን ለእኛ ምን ይለናል? ቃሉ እውነት አይደለም? ታዲያ እኔም ጌታ ሆይ አልኩት ቃልህ እኔን የሚለኝ ምንድ ነው? በመውደቄና በመስቃየቴ ውስጥ ታዲያ ምን በጎ ነገር አለበት? ማለት ጀመርኩ።

ኢዮብ ያለው ቃል ደግሞ ትዝ አለኝ ፤ «ሰው መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ተቀብሎ ከፋውንስ አይቀበልምን? «በውኑ የሚከራከር ሰውስ ሁሉን ከሚችል አምላክ ጋር ይከራከራልን?» ኢዮ 40-2

ክርክሪ እንደማያዋጣኝ ስረዳ፤ ቀስ በቀስ የአምላኬን በጎነት ማየት ጀመርኩ ። አንዳንዴ የእግዚአብሔርን በጎነት በፈተናችን መሃል ልገረዳው እንችላለን፤ አንዳንዴ ደግሞ ፈተናችን ካለፈ በኋላ ሊገባን ይችላል ፤ አንዳንዴ ደግሞ ሳይገባን እንቆቅልሽ ሆኖብን ሲያልፈንም ይችላል ለእሱም ምክንያት አለው። ወገኖቼ ዛሬ መልካም በማይመስሉን ነገሮቻችን ውስጥ የጌታችንን በጎነት ማየት እንፈልጋለን? ክርክራችንን አቁመን ከአምላካችን ጋር ያለንን ግንኙነት እንመርምር ።

እግዚአብሔር በመውደቄ ምክንያት ተጠቅሞ እንድደርስበት የፈለገው ነገር ነበረው ። ያንን ቀደም ብዬ ማወቄ ደግሞ ከከፋ ነገር እንድጠበቅ ሆንኩ። የእግዚአብሔር መንገዱ እና አካሄዱ እንዴት ይገርማል? «ሰጥቂት ጊዜ ተውኩሽ በታላቅም ምህረት አሰብኩሽ በጥቂት ቁጣ

ለቅፅበት አይን ፊትን ሰወርሁ፤ በዘላለም ቸርነት እምርሻለሁ።»::ሊሳ 54:8 አምላኪ ከከፋ ነገር ሊጠብቀኝ ለእኔ መልካም ባልመለሰኝ ሁኔታ ውስጥ ተገልጦ በሀይወቴ ጣልቃ እንደገባ ተረዳሁ። እንዳንዴ ለምን የምንልበት ነገራችን ሌላ ለምን የሚያሰኝ መልስ ይዞ ሊመጣ ይችላል ። ቢሆንም በውስጡ የእግዚአብሔርን በጎነት አይተንበት ልናልፍ እንችላለን። እኔ ግን በስራው እንደማይሳሳትም አምናለሁ ።

ወገኖቼ ለመሆኑ ለሁሉም ልመናዎቻችን መልስ ይኖራቸው ይሆንን? በእርግጥ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉም ልመናዎቻችን መልስ አላቸው ። ግን የእኛ አቀባበል ደግሞ ይወስነዋል ። ሰው ግን እግዚአብሔር ትቶኛል እና ረስቶኛል የሚለው ልመናዎቹ እሱ ባሰበው መንገድና በፈለገው ጊዜ ሳይመለሱለት ሲቀሩ ነው። ወይም ደግሞ ዝምታን ራሱ እንደመልስ ስለማይቆጥረውም ጭምር ነው።

ሰው በፈተና ውስጥ ሲያልፍ ሀይወቱን እንደ አንድ ጥቁር ሰሌዳ ብንመስለውና እግዚአብሔር ሊሰል የጀመረበት ጥቁር ሰሌዳ ቢሆን ታዲያ እግዚአብሔር በሃሳቡ ውስጥ ያለውን ስእል መሳል ጀምሮ ሳለ ያ በፈተና ውስጥ ያለው ሰውዬ ቸኩሉ ቸኩን ከአምላኩ ላይ ቀምቶ ራሱ መሳል ሲሞክር እግዚአብሔር በጀመረው ላይ ሲሰል እግዚአብሔርም አላስችል ብሎት እንደገና የተበላሸውን አጥፍቶ ሲያስተካክል ፤ ሰውዬው አሁንም ሲሞነጫጭር እግዚአብሔር እንደገና ሲያስተካክል እንዲሁ ሰውዬው ሲሞነጫጭር በመጨረሻ እግዚአብሔር የጀመረውን በሰውዬው አለመፍቀድ ምክንያት ሳይጨርስ እንዲሞነጫጭር ሰውዬውን ተወው።

ሌላ እንዲሁ እግዚአብሔር ሊሰልበት የጀመረ ጥቁር ሰሌዳ እንደ እግዚአብሔር በሃሳቡ ውስጥ ያለውን ስእል እየሳለ ሳለ ሰውዬው ስላልገባው ምንድነው? ሲል እግዚአብሔር ቆይታን ሲለው ፤ አሁንም ሰውዬው አልገባኝም ምንድነው? ሲል፤፤ እግዚአብሔር አሁን አይገባህም ጠብቅ ሲለው ። ምንድነው? ሲል ቆይታ ስጪርሰው ነው የምታውቀው ሲባል በመታገሱ ምክንያት እግዚአብሔር በእሱ የጀመረውን ስእል ፍፃሜውን ለማየት ቻለ። ስእሉ ምን መሰላችሁ? በእሳት ነጥሮ የወጣን ወርቅ ነበር ሰሌዳው ላይ ሲሰል የነበረው ። ሰውዬው በጣም ደስ አለውና በመገረም አንጥረኛውስ ማን ነው? አለ። ሊያመሰግነው ፈልጎ አንጥረኛው እኔ ነኝ፤ ሲለው እፈቀድ ተደፍቶ ብዙ አመሰግነው ። በፈተና ውስጥ እንደ ወርቅ ነጥሮ የወጣ ሰው ብዙ ብዙ ምስጋና አለው። ዛሬ እኔና እናንተ በየትኛው ሰሌዳ እንመሰል ይሆን?

ምጽአቱ ደረሰ

በለስ አቆጥቁጣ ጫፍዋ ሲለመልም በጋ እንደቀረበ በዚያ እንደምናውቅም በዚህ ሁሉ ታዲያ እናስተውላለን ጌታ በደጅ ቀርቦ እንዳለ እናውቃለን ተግተን ተዘጋጅተን እንጠብቃለን? ወይስ ተዘናግተን ተሰላችተን አለን?

ሰውን ሚያዘናጋው የሚያሰለቻቸው በቀልድና በፈዝ እምነት የሚሰርቀው ምጽአቱን እንዳናስብ የሚያደላድለው እቤት በዙሪያችን ቢወራ ብዙ ነው እድገት ስልጣኔው እውቀት ፍልስፍናው ልባችንን ማርኮ በእጁ ያንበረከው የለብታ ሀይወት እንድንኖር ያረገው ነቅተን ምጽአቱን ስላልጠበቅን ነው

ካልተጠቀምንበት በጥበብ እውቀትን ምጽአቱን ያስረሳል ቦርቡሮ ሀይወትን ዛሬ በዙሪያችን ምናየው ምንሰማው ጦርና የጦር ወሬ ለጆሮ ሚቀፈው ፍቅር መቀዝቀዙ አይሉ ጥላቻው ህዝብ በህዝብ ላይ ባመጽ የተነሳው የምድር መናወጥ በአለም የሚታየው የምጥ ጣር መሆኑን ለምን ዘነጋነው

ይሄ ሁሉ ሲሆን ወገኖች እንዴት ነን? ከሰማነው ጋራ አብረን እንነፍሳለን ወይስ ተነቃቅተን ዘመኑን እየዋጀን በቃሉ ውስጥ ሆነን እንመረምራለን ዛሬስ ሀይወታችን በቃሉ ቢመዘን ጌታ ሆይ ቶሎና ይሆን የሚያሰኝን

በጣም ሩቅ አይደለም ጌታ መመለሱ እጅጉን ተቃርቧል ዳግም ምጽአቱ አንድ ቀን በክብር ተመልሶ ይመጣል የዘላለም ተስፋም ተዘጋጅቶልናል

ሰለዚያች ቀንና ሰለዚያችም ሰአት
 የሰው ዘርም ቢሆን የሰማይ መላእክት
 ማንስ ተመራምር እከላ ማን ደርሶበት
 ከአባት በቀርስ ኸረ ማን አውቆት
 በእጅ ያልተሰራ ቤት ተዘጋጅቶልናል
 የመንግስቱ ወራሽ ደግሞም ያደርገናል
 የለቅሶ የዋይታ ዘመናት ያልፋሉ
 ያኔ ጌታን ሰናይ ሁሉም ይረሳሉ

ተስፋ እንደሌላቸው ለምን እንሆናለን?
 የተስፋ ልጆች ነን በሰማይ ቤት አለን
 አንድ ቀን በቅጽበት እንለወጣለን
 ጌታን ለመቀበል እንነጠቃለን
 አዲስ ሰማይና ምድርን እንወርሳለን
 ዘላለም ክብሩንም እያየን እንኖራለን
 ይህን የተስፋ ቃል ያልተቀበላችሁ
 እድሉ ዛሬ ነው ይከፈት ልባችሁ
 ኢየሱስ ለመፍረድ ከመምጣቱ በፊት
 አምልጡ ከፍርዱ ጌታን ተቀበሉት
 የጌታ መዘግየት እድል ሲሰጥዎት ነው
 ነገ አትበሉ ዛሬ ተቀበሉት
 ዛሬን ነው መጠቀም ነገ ከመጸጸት

ራስን መምሰል

አንድ ቀን ንስር ሰማይ ሰማዩን ሲበር ቆቅ ደግሞ ምድር ምድሩን
 ሲሄድ ታችኛው ቀና ላይኛው ንንበስ ሲሉ ድንገት ይተያዩና ከሩቅ
 ሰላምታ ከለዋወጡ በኋላ ጨዋታ ጀምረው እንዲህ ይባላሉ
 ንሥር

አቤት ማማሩ ዝንጉርሩሩ መልክህ
 ከማነስህ በቀር እኔን ትመስላለህ
 ሁሌ እላይ ሆኝ አቆልቄዬ ሳይህ
 ስጋት የተሞላው ይመስላል ኑሮህ
 እኔን እስቲ ምሰል ብረር ክንፍ አለህ
 ሁሌ ታች ታቺን ምንስ ትሰራለህ?
 ባለቤትህ ማን ነው የሚቆጣጠርህ
 ሽረ እስቲ ንገረኝ የማንስ ንብረት ነህ?
 ጠየቀው ቆቅን እንዲህ ሲል ንስር
 አዝናለት ይመስል ሲያዩው ከምድር

ቆቅ

አሰማናገሩ ወደታች ዝቅ ብሎ
 ቅር ቢለውም ቆቅ እታች ሆኖ
 መለሰለት ወዲያው እንደዚህ በማለት
 አይቼህ አውቃለሁ እኔም ቀና ስል
 ብዙ ሞክሪያለሁ እንተን ለመምሰል
 እኔም ከፍ ብዬ አምሮኝ መታዬት
 ስፍራዬን ለቅቂ ትንሽ ሞክርኩት
 ግን ተላልጬ ጠባላ አተረፍኩ
 ለትምህርት ሆኖኛል ስፍራዬንም አወኩ

አዎን እንዳንተ እኔከ ክንፍ አለኝ
 ግን እንደበርበት ተብዬ አልተሰጠኝ
 ትንሽ ብመስልም ሲያዩኝ አካሌ
 የውስጤን ማንነት አይገልፀው ውጩ
 ግን እግዚአብሔር እሱ የፈጠረኝ
 ማንነቴን አይቶ በፍፁም አልናቀኝ
 እንተ አትደክም መታክት አታውቅ
 ትታያለህ ሁሌ ከፍ ብለህ ከሩቅ
 ሁለት ሙሉ ክንፍ ምንም ቢኖርህ
 ከላይ እንዳትወድቅ ብረር አስተውለህ
 እንዳትዘነጋው ማን እንዳወጣህ
 ከታች አንስቶ ላይኛው ይደረሰህ

በርታትና አቅም ጉልበት የሆነህ
እግዚአብሔር እንደሆነ እርሱ የፈጠረህ

እኔ አውቀዋለሁ የኔን ማንነት
ትርጉም እኮ አለው ቆቅ የተባልኩት
በዙሪያዬ ላይ ጠላቶች አሉኝ
እንቅልፍም የለኝ ሁሉ ንቁ ነኝ
ጠላቴ እንዳበላኝ ነቅቶ እተጋለሁ
ሥጋዬ ይጣፍጣል ሊሉም ሰምቻለሁ
አንተ አንተ ነህ እኔም እኔ ነኝ
እኔነት ካልሆነ የሚያናገሩትን
ፈጣሪያችን እኮ አንዱ የፈጠረን
በራሱ አይን ስያየን ፍፁም አይለየን
እንግዲህ እንሩጥ በየፊናችን
አንጣር ልንሆን ያልተሰጠንን
ብለው ተነጋግረው በሃሳብ ተቀባብለው
ከንቱ አመለካከት ከእነርሱ አርቀው
የፈጠራቸውም አንድ መሆኑን አምነው
ሄዱ ተሰማሩ ወደየስራቸው

እስቲ አስቡት ልምስል ብል ሌላውን
ካባ ደረብኩ እንጂ አልሆንኩም እራሴን
ግን አይሆንም እኔ እኔ ነኝ
ይገባኛል መሆን እንደተሰጠኝ
ሁሉም የየራሱ ማንነት እንዳለው
ስጦታው እንዲሁ የተለያየ ነው
ከላይ ካልተሰጠ ስጦታ አይቀዳ
ጎረቤት ለመምሰል ሰው ራሱን አይከዳ
ሳንጨምር ሳንቀንስ ማንነታችንን
ወገኖች እንቅረብ ሆነን ራሳችንን

ዘጋቢው እና ሯጩ

ዘጋቢው

«ሮጠህ አትሰለጥ አይደርስብህ ሰው
ይህንን ስልትህን ከማን ተማርከው
ኸረ እንደው ከቶ ስንቅህስ ምንድነው ?
እንዳንተ ያሩጠኝ እስቲ ልቅመሰው»

ሯጩ

«ማልጅ በሌት ብዙ እሮጣለሁ
ጉልበቴ እንዳይዝል አበረታዋለሁ»

ዘጋቢው

ቀጠለ ዘጋቢው መመዘጋገቡን
ሥራውን ሳይረሳ ቃለ ምልልሱን
መብረር ትወዳለህ አሉ ካገር አገር
ስንቅህስ ምንድነው እስኪ በል ተናገር?

ሯጩ

«እናቴ በጠዋት እየበጠበጠች
መንገድህ ረጅም ነው ና ጠጣ እያለች
እኔ ባጠጣችኝ ቀኑን እውላለሁ
ዳገት ቁልቁለቱን ሳልደክም እሮጣለሁ
ብትፈልግ ጠያይቅ እውሮጥላን ጣቢያ
ሯጩ ሲሮጥ ሲበርር ሻንጣው ምን ይሞላ
ምንድነው ምንድነው ሚባባሉበት
በኖ እስኪጠፋ ሚፈታትሹት
በጣም ሲያስጨንቁኝ ሊሉ ሊጥሉብኝ
ያገራ ቸኮላት እባካችሁ ተውኝ
ብዬ ስለማመጥ ስለምናቸው
ይሉኛል በል እንካ ራስህ ቅመሰው
ይህ መርዝም ከሆነ ጠጣኝ እረፈው
በፍተሻው ስበብ ያቀመሱኝ በሶ
ያገራቸው ምግብ አፈ መቸ ደርሶ
የሚያሯሩጡኝስ መቸ እኔ ጋር ደርሰው
ፍትልክ እላለሁ እንደተሰመደው»
እለ ሯጩ ፈገግ አለና

ዘጋቢው

«ስንቅህ ነበር ለካ ሚበሰብስ በሶ
የገብስ አህል ዱቄት በውሃ ተርሶ
ለመሆኑ ሌላ ስንቅ እንዳለበት ታውቃለህ?»

ሯጩ

«ከበሶ የሚበልጥ ካለ ሌላ ስንቅ
አምጣና አቅምሰኝ እስቲ እኔም ልወቅ»

ዘጋቢው

«የእኔ ስንቅ ሌላ ነው የሚያሯሩጠኝ
የሚያበረታታ በህይወት ያኖረኝ»
ልክ አንተ እንዳልከው እሱን ካልበላሁ
ህይወትም አላገኝ አጠወልጋለሁ»
ከሻገጣው አወጣ መጽሃፍ ቅዱሱን
በሃሳብ ከመሮጥ ቆም አድርጎ ሯጩን
አንድን ክፍል ገልጦ አነበበለት
ስለ አንድ ተጓዥ ሰው ተረክለት

የምትሄድበት መንገዱ ረጅም ነው
ተነሳና ብላ የሚበላው ይኸው
ሲያይም ብድግ ብሉ ተቀምጧል በራስጌው
የሚጠጣው ውሃ ሙልሙል የሚበላው
በፊቱ ያገኘውን እንደተነገረው
አንዳች ሳያስቀር ሁሉን ተመገበው
ንግግር ጀመረ ከአምላኩ ጋራ
ውጣና ቁም አለው በዚያ በተራራ
ብርቱ ንፋስ ላክ በፊቱ እግዚአብሔር
በአውሉ ነፋሱ ውስጥ ግን እሱ አልነበር

ተንኮታኮቱ ኮረብታ እና አለት
ቢሰነጣጠቁም ግን ማንም የለበት
የሹክሹክታ ጊዜ ሆነና ዝምታ
ይሰማ ጀመረ አምላኩን በእርጋታ

በስሙ ተጠራ ይውጣ እሁን ተባለ
ፊቱን ተሸፈነ ሊቆምም ቻለ
በመጣህበትም በል ተመለሰ አለው

እኔ ምነግርህን ሁሉንም አድርገው
መንገድ ረጅም ነው ተነስ ብላ ያለው
ለካስ እሱ አስታጥቆ ሊያበጃጀው ነው

ቀጠለ አላቆመም ምሳሌ አመጣለት
በጉዞ ላይ ያለን ህዝብ ጠቀሰለት
የግብፅ ሽንኩርትም በጣም ናፈቀን
የምንበላው ምግብ ማንስ በሰጠን
እያሉ ተነሱ ህዝቡ በመረው ላይ
ካላመጣህልን ምግባችንን ከላይ
ከሰማይ ተላክ መጣላቸው ስንቁ
ትንሽ ድንበላል ዘር ሙጫ መሳይ መልኩ
ህዝቡም ጠየቀ ምንድነው? ምንድነው?
የምትበሉት ምግብ ከላይ የመጣ ነው
አየለቃቀሙ ሁሉም ተሰማሩ
ቀቀሉት በምንቸት እንጀራ ጋገሩ
አጣጥመው በሉት በጣም ጣፈጣቸው
ከላይ የተላከው እንጎቻው ባፋቸው
ፍፁም ሳያቋርጥ የተላከው ምግቡ
ይወርድ ነበረ ከንእን አስኪገቡ
ልክ እንደደረሱ የተባሉት ቦታ
ደግሞ ቆመ ምግቡ ከላይኛው ጌታ
«ምን ይባል ነበረ የዚህ ምግብ ስሙ
ታውቀው እንደሆነ ምንድነው ትርጉሙ?»

ከላይ ከሰማያት የተሰጠን ስንቅ
ከየሱስ የሚበልጥ በፍፁም አናውቅ
ይኸው አኑሮናል በአመታት በዘመንም
እየደጋገፈ ብንደክም ብንዘልም
ቃሉና መንፈሱን እየመጋገበን
ምህረት ቸርነቱን ደግሞ እየጠገበን
ስንጠወልግ አቅፎ እያረሰረሰን
ስንሰበር ደግሞ እየጠጋገነን
የማይታይ ስንቁን እያወረደልን
ይኸው በጉዞ ላይ እየዘገምን አለን
በሰማይ መዝገብ ስማችን ተጽፏል
ስንቁም አያቋርጥ እዛ ያደርሰናል

ተሰማሙ ሁለቱም ሯጩና ዘጋቢው
ሁለቱንም ሩጫ መሮጥ ይበጅ ብለው

ራስህን አወቅ

ከገጠር የመጡ ሁለት ባልና ሚስት
ወጡ ከቤታቸው ከተማን ለማየት
ሙሉ ቀን ሲዞሩ ሲያካልሉ ውለው
ማደሪያ ፈለጉ ሲመሻሸባቸው
አንድ ቤት አገኙ ወደ መጨረሻው
ቤቱም ሆኑል ነበር እንደ እድላቸው
ክፍት ስለነበር ገቡ ዘው ብለው
ሁለት ሰዎች እዩ ከፊት ለፊታቸው
«እንደምን ዋላችሁ ሰላም ለእናንተ
ከገጠር ነንና እኛም እንደ እናንተ»
ግትር ብለው ቆሙ ሰዎቹ ፈታቸው
ለሰላምታቸውም ምላሽ ሳይሰጧቸው

«ኸረ ቤትዬዋ አንችን መሰለችኝ
መጀመሪያ ሳያት አስደነገጠችኝ»
«ይመስላል ልል ነበር ሰውዬው አንተን
ግን መሰለችኝ አልክ ቤትዬዋ እኔን»
ታይቶም አይታወቅ እንዲህ አይነት መምሰል
የሚገርም እኮ ነው ቁርጥ አንችን በአካል

ተባባሉ ባልና ሚስቱ
«እኔ የራሴን መልክ አይቼውም አላውቅ
አንችሰ መች ታውቂና ራስሽን በቅጥ
እንደሉ አሳረጀሁ አልመስልም እኔ እሱን
ይልቅስ አንች ነሽ ምትመስይው አሏን»
እባክህ ወዳጄ በኔ አታሟርትብኝ!
ይህን ያህል ሽበት ከየት አመጣብኝ!»

አንተን ይመስል አንችን እየተባባሉ
የቤቱ ባለቤት ድንገት ከተፍ አሉ
«የዚህ ቤት ባለቤት እርሶ ነሆነ ጋሽዬ?
ኸረ እስቲ ንገሩኝ ማን ነው ይህ ሰውዬ?
እኔም ጥያቄ አለኝ በሉ መልሱልኝ?»
የእርስዎ ያህል ሽበት ፀጉራ ሳይ አሉብኝ?

ሰውዬው ተገርመው በዚህ ሁኔታቸው

ትንሽ ደንገጥ አሉ ምን ሆነብኝ ብለው
 «መስታወት እኮ ነው ይሄ የምታዩት
 የራሱን መልክ ሰው መልሶ የሚያዩበት
 እስቲ እራስሽን በደንብ አስተውይው
 ደግሞ አተኩሪና መስተዋቱን እይው
 ያች ምትታይሽ ታዲያ አንችው አይደለሽ
 የምትሞግችው አይደለሁም ብለሽ?
 አንተም እይ ራስህን በደንብ አተኩረህ
 «እራስህ አይደለህ መስተዋት ውስጥ ያለህ?»

በአባባሉ ሁሉ ግራ በመጋባት
 «እኛ አይደለንም ፍፁም አትሳሳት
 ገለል በል ይልቅ ሰበብ እንዳትሆን
 ታታልለናለህ ገጠሬ ብንሆን?»
 ቆርጠጥ ቆርጠጥ አለ ዱላውን አነሳ
 መስተዋት ውስጥ አየ ዱላውን ሲያነሳ
 ሳልቀደም ብሎ መስታወቱን ሲለው
 አይናቸው እያየ እንክትክት አረገው
 ባለቤቱ ያለውን ባለመስማታቸው
 ተደበላለቀ ነገረ ስራቸው
 እንዳለቡት ሳይሆን እንደእቅዳቸው
 ሃፍረት ተከናንበው ሄዱ ወደ ቤታቸው

እንደተረት ብቻ ስቀን አንለፈው
 እስቲ ምን አገኘን በዚህ ውስጥ እንየው
 ባልና ሚስቶቹ እኛን ቢወክሉ
 መስታወቱ ደግሞ ቢሆን እንደ ቃሉ
 የቤቱን ባለቤት ብንለው ሀሊናን
 ከዚህ ሁሉ ታዲያ ምን እንማር ይሆን?

ቃሉ ሲያስታዘበን እኛነታችንን
 እንክደው ይሆን ወይ ዛሬ ራሳችንን?
 የሌላውን ማንነት ማየት እየቻልን
 ምነው ራሳችንን እንዳናይ ታወርን
 ቃሉ አይዋሽን እንደው ፍፁም ያልሆነውን
 ለምን በእውነት ላይ ዱላ እናነሳለን
 ሀሊናም በፊናው ሲወቅሰን ሲነግረን
 አሻፈረን ብለን ለምን እንሸሻለን?

ራስን መመልከቱ በቅጡ ይበጃል
 ካስመሳይነትም ህይወት ይጠብቃል
 ማንነታችንን ቃሉ ሲገልፅልን
 አላልፋችሁ ብሎ ሀሊናም ሲወቅሰን
 ሰዎችም ሲነግሩን ያን ጉድለታችንን
 ማስተዋል ይጠቅማል ፍፁም አንሞኝ
 ማስተዋል ይጠቅማል ፍፁም አንሞኝ